

Bruxelles, den 29.9.2014
COM(2014) 618 final

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG
RÅDET**

**BESKYTTELSE AF DEN EUROPÆISKE UNIONS BUDGET
INDTIL UDGANGEN AF 2013**

DA

DA

Indholdsfortegnelse

1.	RESUMÉ OG KONKLUSIONER.....	3
2.	MÅL OG BAGGRUND.....	4
2.1.	Mål.....	4
2.2.	Baggrund.....	4
2.3.	Procedure for finansielle korrektioner og inddrivelser.....	6
2.4.	Yderligere følger af finansielle korrektioner og inddrivelser.....	6
3.	FINANSIELLE KORREKTIONER OG INDDRIVELSER I 2013.....	7
3.1.	Oversigt.....	7
3.2.	Finansielle korrektioner.....	9
3.3.	Inddrivelser.....	12
4.	KUMULATIVE FINANSIELLE KORREKTIONER OG INDDRIVELSER INDTIL UDGANGEN AF 2013.....	12
4.1.	Oversigt.....	12
4.2.	Finansielle korrektioner.....	14
4.3.	Inddrivelser.....	24
5.	FINANSIELLE NETTOKORREKTIONER OG PLANLAGTE FORBEDRINGER I PROGRAMMERINGSPERIODEN 2014-2020.....	24
5.1.	Baggrund.....	24
5.2.	Finansielle nettokorrektioner 2013: virkning for EU-budgettet.....	25
5.3.	Virkning for de nationale budgetter.....	26
5.4.	Landbrug.....	26
5.5.	Samhørighed.....	29
6.	FOREBYGGENDE FORANSTALTNINGER.....	33
6.1.	Landbrug.....	33
6.2.	Samhørighed.....	35
7.	KORRIGERENDE FORANSTALTNINGER TRUFFET AF MEDLEMSSTATERNE PÅ EGET INITIATIV.....	37
7.1.	Landbrug.....	37
7.2.	Samhørighed.....	37
8.	ANDRE INDDRIVELSER.....	39
8.1.	Inddrivelse af forfinansieringsmidler.....	39
8.2.	Inddrivelser i forbindelse med egne indtægter.....	39

1. RESUMÉ OG KONKLUSIONER

Denne meddelelse om beskyttelse af Den Europæiske Unions budget indeholder en detaljeret beskrivelse af de forebyggende og korrigerende mekanismer, som anvendes til at beskytte EU's budget mod ulovlige eller uregelmæssige udgifter og til at beregne et kvalificeret skøn over de tal, som er resultatet af brugen af mekanismerne.

De forebyggende foranstaltninger og ansvaret herfor afhænger af, hvilken metode der anvendes til gennemførelse af EU-budgettet – f.eks. afbrydelse og/eller suspension af betalinger meget udbredt inden for samhørighedspolitikken og er nu også indført for landbrugsudgifterne.

Korrigerende foranstaltninger, dvs. finansielle korrektioner og inddrivelses, følger af det tilsyn og de kontroller, som udføres af både Kommissionen og – i tilfælde af udgifter med delt forvaltning – medlemsstaterne for at afdække, hvorvidt de udgifter, der finansieres over EU-budgettet, er støtteberettigede. På grund af programmernes og kontrolrammens flerårige karakter og de komplicerede korrektionsmekanismer og -procedurer bliver resultaterne (dvs. korrektionerne) generelt først gennemført flere år efter, at der er fundet svagheder eller uregelmæssigheder. Denne meddelelse har primært fokus på resultaterne af Kommissionens tilsynsfunktion, men i afsnit **7** angives også tal for finansielle korrektioner og inddrivelses, der er sket som følge af medlemsstaternes kontroller.

Det understreges, at det primære formål med de finansielle korrektioner og inddrivelses er at sikre, at EU-midlerne anvendes i overensstemmelse med de retlige rammer. Finansielle korrektioner og inddrivelses i forbindelse med den fælles landbrugspolitik og de interne og eksterne politikker fører til, at tidligere uretmæssigt udbetalte beløb føres tilbage til EU-budgettet (finansielle nettokorrektioner). Uregelmæssige beløb, der er fundet inden for samhørighedspolitikken, er hidtil primært blevet korrigeret ved at erstatte dem med nye udgifter, som er forskriftsmæssige – i hvilket tilfælde der ikke kommer beløb retur til EU-budgettet. Efter mange års vellykket anvendelse af finansielle nettokorrektioner på landbrugsområdet har lovgiveren besluttet, at der skal anvendes en lignende mekanisme inden for samhørighedspolitikken i programmeringsperioden 2014-2020.

Med hensyn til virkningen af de korrigerende foranstaltninger, som Kommissionen har truffet, er nøgletallene for regnskabsåret 2013 følgende:

- De finansielle korrektioner og inddrivelses bekræftet (vedtaget eller accepteret) i 2013 beløb sig til 3,4 mia. EUR eller 2,3 % af budgetbetalingerne det år; se tabel **3.1**.
- De gennemførte beløb i 2013 lå på samme niveau med 3,3 mia. EUR eller 2,2 % af budgetbetalingerne; se tabel **3.1**.

Kumulative tal giver dog flere nyttige oplysninger om betydningen af Kommissionens korrektionsmekanismer, fordi de inddrager den flerårige karakter, som de fleste EU-udgifter har, og udligner virkningen af enkeltstående begivenheder:

- I perioden 2009-2013 viser beløbene for de bekræftede og vedtagne finansielle korrektioner og inddrivelses en stigende tendens. Det gennemsnitlige bekræftede beløb var 2,9 mia. EUR eller 2,2 % af de samlede gennemsnitlige betalinger fra EU-budgettet, mens det gennemsnitlige gennemførte beløb i perioden var 2,7 mia. EUR eller 2,1 % af betalingerne; se figur **4.1**.
- For EGFL lå den gennemsnitlige korrektionsprocent pr. regnskabsår i perioden 1999-2013 på 1,5 % af udgifterne; se afsnit **4.2.2**.

- Hvad angår midlerne til EFRU og ESF i perioden 2000-2006 (som næsten er afsluttet), lå den kombinerede finansielle korrektionsprocent, baseret på Kommissionens tilsyn alene, ved udgangen af 2013 på 4,5 % af tildelingerne (korrektionsprocenten stiger til 5,1 % af tildelingerne, når der tages hensyn til de yderligere finansielle korrektioner, som medlemsstaterne har indberettet for deres egen kontrolaktivitet); se afsnit **4.2.4**.

De tal, der fremlægges i denne meddelelse, afspejler de positive resultater af de flerårige forebyggende og korrigerende aktiviteter, som både Kommissionen og medlemsstaterne har udført, med det slutresultat, at EU-budgettet på fyldestgørende vis er beskyttet mod udgifter, som afholdes i strid med gældende lovgivning – se også Kommissionens sammenfatning af 2013, især afsnit 4.1¹. Desuden bør omfanget af de indberettede beløb for finansielle korrektioner og inddrivelses ses som et udtryk for begge parter forpligtelse til at sikre, at EU-borgernes skatteindbetalinger anvendes i overensstemmelse med lovens krav.

2. MÅL OG BAGGRUND

2.1. Mål

Europa-Parlamentet anmodede i forbindelse med 2011-dechargeproceduren specifikt om denne meddelelse om beskyttelse af Den Europæiske Unions budget, og den er derfor rettet til denne institution samt til Rådet. Den fremsendes også til Revisionsretten. Den bør ses i sammenhæng med de tal, der er offentliggjort i bemærkning 6 i EU's årsregnskab for 2013, Kommissionens sammenfatning og de relevante afsnit i de berørte generaldirektoraters årlige aktivitetsrapporter.

Formålet med denne meddelelse er at give:

- 1) Et overordnet overblik over de mekanismer, der findes i den gældende lovgivning, med hensyn til afdækning og håndtering af administrative fejl, uregelmæssigheder og mistanke om svig², som opdages af EU-organer og medlemsstater
- 2) et kvalificeret skøn over de samlede beløb³ for de finansielle korrektioner og inddrivelses for 2013 og kumulativt for reelt at vise:
 - a. hvordan EU-budgettet er beskyttet mod udgifter, der er afholdt i strid med lovgivningen
 - b. hvordan dette involverer og påvirker medlemsstaterne.

Ud over ovennævnte information oplyses der også om yderligere korrektioner, der indberettes som effektueret af medlemsstaterne inden for samhørighedspolitikken (alene programmeringsperioden 2007-2013) og landbrugspolitikken i forlængelse af egne kontroller og revisioner. Der gives desuden oplysninger om beløb, der er inddrevet i forbindelse med udbetalte forskud (forfinansiering), som ikke er blevet udnyttet af modtageren, og i forbindelse med egne indtægter på EU-budgettet.

2.2. Baggrund

Den betydelige indsats, som både Kommissionen og medlemsstaterne udfolder for at styre risiciene i forbindelse med lovligheden og den formelle rigtighed af transaktioner, der finansieres af EU-budgettet, og følgevirkningerne heraf, foregår i overensstemmelse med traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF⁴), finansforordningen⁵ og dens

¹ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet og Revisionsretten: Sammenfatning af Kommissionens resultater på forvaltningsområdet i 2013 (COM(2014)342 final af 11. juni 2014).

² Se også 2013-årsrapporten om beskyttelse af Den Europæiske Unions finansielle interesser – Bekæmpelse af svig, der blev vedtaget den 17. juli 2014 (COM(2014)474 final) (baseret på foreløbige årsregnskabstal for 2013).

³ På grund af afrunding af tallene til mio. EUR kan det forekomme, at tallene i nogle af tabellerne ikke stemmer.

⁴ Se EUT C 115 af 9. maj 2008.

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 (EUT L 298 af 26.10.2012).

gennemførelsesbestemmelser⁶ samt de forskellige sektorspecifikke retsakter. Kommissionen beskytter EU-budgettet, dvs. EU's udgifter, mod uretmæssige eller uregelmæssige udgifter, navnlig ved hjælp af to metoder:

- 1) forebyggende foranstaltninger
- 2) korrektionsmekanismer (primært finansielle korrektioner, der pålægges medlemsstaterne, og i mindre grad inddrivelse fra modtagere af EU-betalinger).

Det understreges, at resultatet af de finansielle korrektioner er, at udgifter, som er blevet godtgjort i strid med gældende lovgivning, udelukkes fra EU-finansiering, for at sikre at EU-midlerne anvendes i overensstemmelse med lovkravene.

Der må skelnes mellem to forskellige typer finansielle korrektioner:

– Finansielle korrektioner anvendt på samhørighedsmidler omhandler i de fleste tilfælde beløb, som medlemsstaterne accepterer at trække fra den udgift, som forelægges Kommissionen, og som erstattes af en forskriftsmæssig udgift. De tilbageføres ikke til EU-budgettet.

– Finansielle korrektioner anvendt på landbrugsmidler er beløb, som inddrives endeligt af Kommissionen, og som medlemsstaterne ikke kan erstatte med andre udgifter. Disse beløb betragtes som "formålsbestemte indtægter" i EU-budgettet og anvendes til at nedbringe de nationale bidrag til landbrugsbudgettet. De kaldes "finansielle nettokorrektioner".

Det er også vigtigt at understrege, at der for en betydelig del af EU-udgifterne til politikområder som samhørighed, forskning og udvikling af landdistrikter er tale om flerårige programmer. I overensstemmelse med artikel 32, stk. 2, litra e), i finansforordningen tages der hensyn til dette ved udformningen og gennemførelsen af forebyggende og korrigerende foranstaltninger samt ved vurderingen af resultaterne af disse foranstaltninger. Faktisk kan finansielle korrektioner og inddrivelse foretages på alle stadier af programmets forløb, når udgiften er afholdt, og/eller der er foretaget en udbetaling. I samhørighedspolitikken opstår de fleste korrektioner som følge af den lovgivning, der var gældende for programmeringsperioden 2000-2006, ved projektets/programmets afslutning, hvilket kan være flere år efter, at den første udgift blev afholdt, og/eller den første betaling blev foretaget. Hvad angår programmeringsperioden 2007-2013 er andelen af finansielle korrektioner, der er foretaget i programmernes gennemførelsesperiode, steget som følge af de forebyggende foranstaltninger, der er truffet. Det kan derfor forventes, at den del af de finansielle korrektioner, der sker ved afslutningen, vil blive lavere. For programmeringsperioden 2014-2020 vil tendensen blive bestyrket af indførelsen i de sektorspecifikke forordninger af visse bestemmelser om årsregnskaber og finansielle nettokorrektioner. Vedrørende politikken for udvikling af landdistrikter kan de finansielle nettokorrektioner anvendes i hele programmets levetid.

Omfanget af finansielle korrektioner og inddrivelse fremhæves navnlig i forbindelse med flerårige restfejlprocenter. Dette skyldes, at disse procenter tager hensyn til såvel afslørede fejlprocenter som finansielle korrektioner og inddrivelse i programmernes og projekternes samlede levetid. Derfor viser de den reelle virkning i hele programmets levetid af uregelmæssige udgifter og udgør centrale indikatorer for vurderingen af, hvordan tilsyns- og kontrolsystemerne styrer risiciene i forbindelse med lovligheden og den formelle rigtighed af transaktioner, der finansieres af EU-budgettet (se Kommissionens sammenfatning for 2013, navnlig afsnit 4.1).

⁶ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 af 29. oktober 2012 (EUT L 362 af 31.12.2012).

2.3. Procedure for finansielle korrektioner og inddrivelser

Finansielle korrektioner og inddrivelser følger en defineret og logisk procedure⁷:

1. Kommissionen eller et andet EU-organ (OLAF eller Revisionsretten) udfører en revision (kontrol/inspektion) på stedet eller en skrivebordskontrol af en revisionsrapport udarbejdet af EU eller de nationale myndigheder.
2. Resultaterne af revisionen eller skrivebordskontrollen, der udføres for at finde eventuelle svagheder i systemet og/eller opnå et skøn over ikkestøtteberettigede udgifter, fremsendes af Kommissionen til den berørte medlemsstat eller endelige støttemodtager som led i en formel kontradiktorisk procedure (*løbende finansielle korrektioner og inddrivelser*).
3. Efter denne procedures udvekslinger og eventuel modtagelse af yderligere revisionsdokumentation fra medlemsstaterne eller de endelige støttemodtagere bliver en given finansiell korrektion eller inddrivelse bekræftet, dvs. accepteret af medlemsstaten eller vedtaget (af Kommissionen ved en afgørelse).
4. Det sidste trin er, at situationen med den konstaterede uretmæssige udgift bliver endeligt korrigeret (*gennemførte finansielle korrektioner og inddrivelser*) ved hjælp af forskellige mekanismer, som er fastlagt i sektorrammelovgivningen.

Finansielle korrektioner og inddrivelser, som rapporteres af Kommissionen, er resultatet af dens ovenfor beskrevne tilsynsfunktion og revisionsaktivitet. I overensstemmelse med deres pligt til at "træffe [...] alle nødvendige foranstaltninger [...] for at beskytte Unionens finansielle interesser" udfører medlemsstaterne også på egen hånd inden for politikområder med delt forvaltning kontroller og foretager korrektioner – se afsnit 7. Dette betyder, at EU-midler, der udbetales i henhold til delt forvaltning, til enhver tid beskyttes dobbelt af to parter.

Det er vigtigt at bemærke med hensyn til de tal vedrørende delt forvaltning, der fremlægges i denne meddelelse, at de både udgør korrektioner, der stammer fra enkelt-sager, som Kommissionen har afdækket, og ekstrapolerede eller faste korrektioner. Sidstnævnte er korrektioner, som Kommissionen pålægger på programniveau, og som er fastlagt i artikel 80, stk. 4, i finansforordningen: "*Hvis disse [uretmæssigt udbetalte] beløb ikke kan identificeres præcist, kan Kommissionen anvende ekstrapolerede eller faste korrektioner i henhold til de sektorspecifikke regler.*" De foretages, når der afdækkes mangler eller svagheder i den nationale forvaltnings forvaltnings- og kontrolsystemer vedrørende en given foranstaltning eller et givet program og har form af en fast procentdel, der anvendes på alle modtagne anmodninger om godtgørelse af den pågældende udgift, indtil medlemsstaten gennemfører en afhjælpende handling, og de identificerede mangler er afhjulpet. Derfor beregnes disse faste korrektioner ikke på basis af identificerede enkeltstående uregelmæssigheder på modtagerniveau, men proportionalt i forhold til hvor alvorlige de konstaterede mangler er.

2.4. Yderligere følger af finansielle korrektioner og inddrivelser

Gældende lovgivning stiller utallige værktøjer og kontrolmekanismer til rådighed for Kommissionen og medlemsstaterne. Ud over ovennævnte betydelige beløb accepterer medlemsstaterne yderligere finansielle korrektioner, som følger af Kommissionens tilsynsfunktion. Afhjælpende handlingsplaner kan have en forebyggende virkning for udgifter, som modtagerne allerede har afholdt, og som er registreret på nationalt plan i den attesterende myndigheds regnskab, men som endnu ikke er anmeldt til Kommissionen. For sådanne udgifter anvender den attesterende myndighed (under

⁷ Nærmere oplysninger om lovgivningen om beskyttelse af EU-budgettet og metoderne til gennemførelse og kontrol af EU-budgettet findes i "Meddelelse om beskyttelse af Den Europæiske Unions budget indtil udgangen af 2012" (COM(2013)682 final/2, s. 4-8).

samhørighedspolitikken) den finansielle korrektion, som Kommissionen har anmodet om, inden udgifterne anmeldes. Navnlig i tilfælde af ekstrapolerede eller faste korrektioner, hvor der er svagheder i forvaltnings- og kontrolsystemer, som omfatter et stort antal projekter, kan der være tale om betydelige beløb.

Denne forebyggende virkning af Kommissionens tilsynsfunktion afspejles ikke altid i den officielle rapportering, selv om beløbene kan være betydelige, og den fører til øget beskyttelse af EU-budgettet. Et andet eksempel er de advarsler, der udsendes af generaldirektoraterne, når der konstateres systemmangler, inden en betalingsanmodning fremsendes til Kommissionen. Advarslerne sendes ud af generaldirektoraterne på deres eget initiativ, idet de af Kommissionen har fået delegeret ansvaret som anvisningsberettigede, og ikke i kraft af et udtrykkeligt lovkrav. Sådanne advarsler kan have den samme forebyggende virkning for beskyttelsen af EU-budgettet, men i dette tilfælde rapporterer Europa-Parlamentet/medlemsstaten heller ikke om nogen finansiell korrektion.

Inddrivelse fra støttemodtagere kan også være resultatet af revisioner og finansielle korrektioner foretaget af Kommissionens tjenestegrene inden for landbrug og udvikling af landdistrikter. Når en medlemsstat inddriver uregelmæssige beløb fra landbrugere, inden Kommissionen træffer afgørelse om den finansielle korrektion, tilbagebetales disse beløb til EU-budgettet og fratrækkes i den finansielle korrektion. Beløb, som er inddrevet fra støttemodtagere efter gennemførelsen af den finansielle korrektion, behøver ikke blive tilbagebetalt til EU-budgettet. Dette system tilskynder medlemsstaterne til at bestræbe sig på reelt at inddrive uregelmæssige betalinger uden ubegrundede forsinkelser. Kommissionen kan som en ekstra kontrolforanstaltning, hvis den finder, at en medlemsstat er for længe om at inddrive beløb fra en slutmodtager, indlede overtrædelsesprocedurer mod den pågældende medlemsstat. Dette kommer naturligvis oven i den beskyttelse af EU-budgettet, som eventuelt blev sikret ved den oprindelige finansielle korrektion.

Inden for den fælles landbrugspolitik findes der også en særlig mekanisme, hvorefter 50 % af de uretmæssige betalinger, som medlemsstaterne endnu ikke har inddrevet fra modtagerne inden fire år (eller otte år i tilfælde af retssager), automatisk debiteres deres nationale budgetter. Dette giver de nationale myndigheder et stærkt incitament til at afslutte inddrivelsesprocedurerne rettidigt. Medlemsstaterne forbliver forpligtede til at inddrive de udestående 50 %, som skal tilbageføres til EU-budgettet. Endvidere kan Kommissionen kræve hele det beløb, der mangler at blive inddrevet (og ikke kun 50 %), hvis den finder, at medlemsstaternes myndigheder har udvist uagtsomhed i forvaltningen af inddrivelsesproceduren i særlige individuelle tilfælde.

3. FINANSIELLE KORREKTIONER OG INDDRIVELSE I 2013

3.1. Oversigt

Finansielle korrektioner, der rapporteres i henhold til dette afsnit (samt afsnit **4** og **5**), er resultatet af Kommissionens tilsyn, hvorved der er konstateret et behov for yderligere korrektioner, som ikke tidligere er vedtaget af medlemsstaterne (i strid med deres pligt til "i første række [at være] ansvarlige for [...] at foretage de nødvendige finansielle korrektioner").

Beløbene for de finansielle korrektioner og inddrivelse afhænger af omfanget af de uregelmæssigheder, som er fundet i tidligere år, hvilket vil sige, at kontroller udført af Kommissionen eller medlemsstaterne gennem en årrække kan afdække en højere grad af mangler eller uregelmæssigheder og dermed øge omfanget af de finansielle korrektioner og inddrivelse, det bliver nødvendigt at foretage. På grund af kontrolrammens flerårige karakter og de komplicerede korrektionsmekanismer og -procedurer bliver resultaterne

(dvs. korrektionerne) generelt først gennemført flere år efter, at der er fundet svagheder eller uregelmæssigheder.

På grund af arten af de finansielle korrektioner og udgiftens flerårige karakter er det generelt mere nyttigt at se på de kumulative tal (se afsnit 4). For at give en idé om omfanget af de finansielle korrektioner og inddrivelses, der blev bekræftet og gennemført i 2013, bemærkes det dog, at hvis man udelukkende betragter 2013, udgør beløbene, selv om de primært vedrører systemsvagheder eller uregelmæssigheder i tidligere år, i finansiell henseende henholdsvis 2,3 % og 2,2 % af alle budgetbetalinger (yderligere oplysninger i de følgende afsnit).

Tabel 3.1: Oversigt over finansielle korrektioner og inddrivelses i 2013

mio. EUR

Politikområde	EU-budgetbetalinger i alt i 2013	Løbende finansielle korrektioner i alt ved udgangen af 2013	Finansielle korrektioner bekræftet i alt i 2013	Inddrivelses bekræftet i alt i 2013	I alt bekræftet i 2013	I procent af betalinger fra EU-budgettet	Finansielle korrektioner gennemført i alt i 2013	Inddrivelses gennemført i alt i 2013	I alt gennemført i 2013	I procent af betalinger fra EU-budgettet
Landbrug										
EGFL	45 011	3 258	843	227	1 070	2,4 %	481	155	636	1,4 %
Udvikling af landdistrikter	12 960	660	247	139	386	3,0 %	230	129	359	2,8 %
Samhørighedspolitikken**										
EFRU	31 133	1 459	337	1	338	1,1 %	622	-	622	2,0 %
Samhørighedsfonden	11 906	148	220	-	220	1,8 %	277	-	277	2,3 %
ESF	13 776	583	834	40	874	6,3 %	842	40	882	6,4 %
FIUF/EFF	566	18	10	24	34	6,0 %	4	23	27	4,8 %
EUGFL, Udviklingssektionen Andre	192	-	1	2	3	1,6 %	14	2	16	8,3 %
	116	-	-	16	16	13,8 %	-	16	16	13,8 %
Subtotal, delt forvaltning	115 660	6 126	2 492	449	2 941	2,5 %	2 469	365	2 834	2,5 %
Interne politikområder	16 986	1	3	393	396	2,3 %	3	398	401	2,4 %
Eksterne politikområder	7 055	Ikke relevant	Ikke relevant	93	93	1,3 %	Ikke relevant	93	93	1,3 %
Forvaltning	8 693	Ikke relevant	Ikke relevant	6	6	0,1 %	Ikke relevant	6	6	0,1 %
I ALT	148 394*	6 127	2 495	941	3 436	2,3 %	2 472	862	3 334	2,2 %

*Ikke medregnet 75 mio. EUR betalt til Kroatien under udgiftsområdet vedrørende kompensationer.

** Ud af det samlede beløb på 1 402 mio. EUR i bekræftede finansielle korrektioner vedrørte 514 mio. EUR programmeringsperioden 2007-2013, 714 mio. EUR programmeringsperioden 2000-2006 og det resterende beløb på 174 mio. EUR programmeringsperioden 1994-1999; ud af beløbet på 1 759 mio. EUR i gennemførte finansielle korrektioner, som vedrørte samhørighedspolitikken, vedrørte 693 mio. EUR programmeringsperioden 2007-2013, 889 mio. EUR programmeringsperioden 2000-2006 og de resterende 177 mio. EUR programmeringsperioden 1994-1999.

De største og mest komplekse programmer vedrørende programmeringsperioden 2000-2006 blev afsluttet i 2013 og udløste indberetning af store beløb. Beløbene vedrørende 2007-2013 er forholdsvis lavere som følge af de forebyggende foranstaltninger, som Kommissionen traf (se afsnit 6), idet man dog må huske, at der fortsat normalt vil være en større koncentration af korrektioner i afslutningsfasen.

Det samlede beløb for finansielle korrektioner og inddrivelses bekræftet i 2013 steg med 20 % i forhold til 2012 (de finansielle korrektioner steg med 15 % og inddrivelseserne med 35 %).

De gennemførte finansielle korrektioner og inddrivelses faldt beløbsmæssigt fra 4,4 mia. EUR i 2012 til 3,3 mia. EUR i 2013. Dette fald skyldes en betydelig sag i forbindelse med gennemførelsen i 2012 af en finansiell korrektion på 1,8 mia. EUR vedrørende samhørighedsprogrammerne i Spanien i perioden 2000-2006. Det heraf følgende fald på 34 % i de finansielle korrektioner, der blev gennemført i 2013 (fra 3,7 mia. EUR til 2,5 mia. EUR), blev delvist udlignet af en stigning på 27 % i gennemførte inddrivelses i 2013 (fra 0,7 mia. EUR til 0,9 mia. EUR).

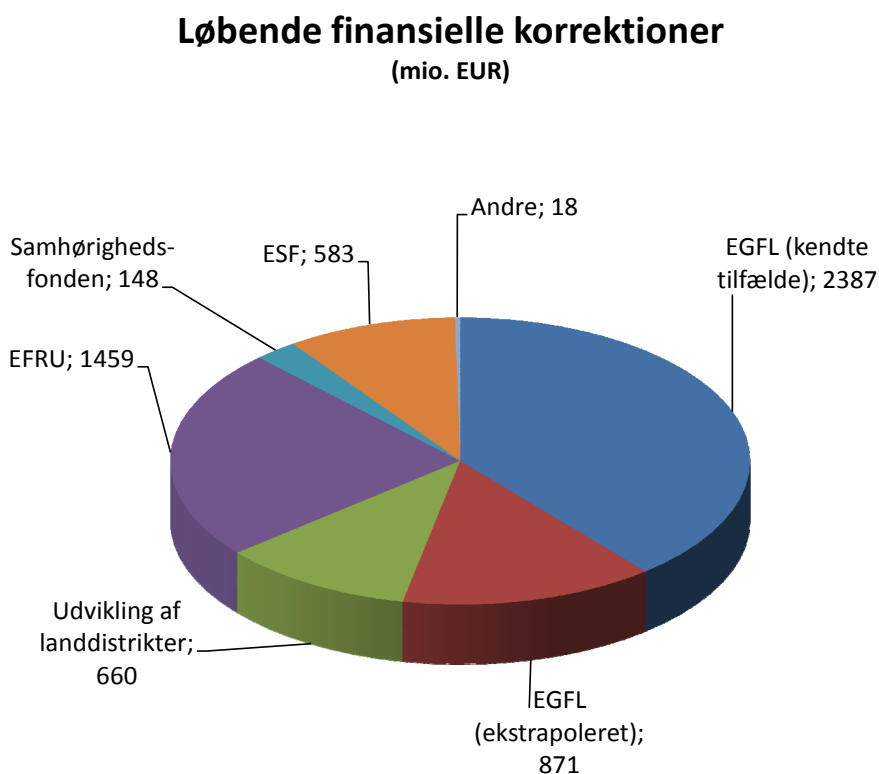
3.2. Finansielle korrektioner

3.2.1 Løbende finansielle korrektioner pr. 31.12.2013

Inden for landbrug og udvikling af landdistrikter er beløbet for løbende finansielle nettokorrektioner baseret på et skøn over den udgift, som sandsynligvis bliver tilbageført til EU-budgettet af medlemsstaten som følge af den efterprøvende regnskabsafslutning.

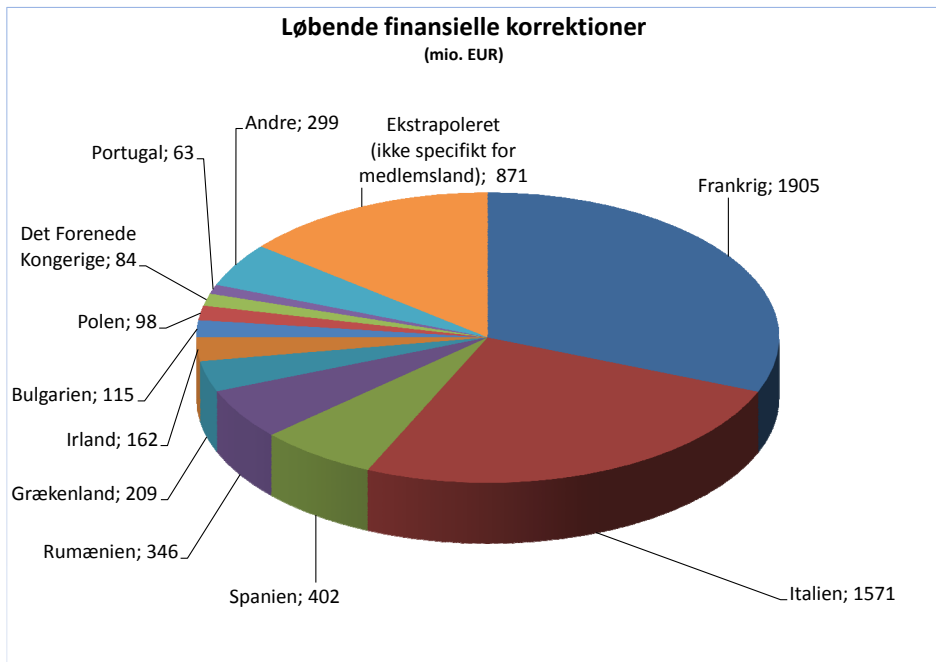
Inden for samhørighedspolitikken er beløbet for løbende finansielle korrektioner baseret på resultaterne af Kommissionens og revisionsrettens eller OLAF's revisioner, som alle følges op af de relevante generaldirektorater i en løbende kontradiktorisk procedure med de berørte medlemsstater.

Figur 3.2.1.1: Løbende finansielle korrektioner i forbindelse med delt forvaltning pr. 31.12.2013 – opdelt efter fond

Da programmerne i perioden 2007-2013 er multifinansierede, inkluderer EFRU-beløbet også periodens beløb for Samhørighedsfonden.

Figur 3.2.1.2: Løbende finansielle korrektioner i forbindelse med delt forvaltning pr. 31.12.2013 – opdelt efter medlemsstat

Vedrørende **EGFL** beløber sagerne sig til 2 387 mio. EUR, hvoraf 1 697 mio. EUR vedrører **Frankrig**. Det understreges, at disse beløb svarer til Kommissionens foreløbige skøn over risikoen for EU-budgettet inden udløbet af den efterprøvende regnskabsafslutning, og at Kommissionen ifølge lovgivningen behørigt skal inddrage alle kontradiktoriske beviser, som medlemsstaten tilvejebringer, når den foretager sin endelige vurdering. Det endelige beløb for den finansielle nettokorrektion kan derfor være lavere, f.eks. i tilfælde hvor Kommissionens første skøn hidrørte fra en tilgang med fast korrektion, og medlemsstaten siden fremførte yderligere dokumentation, som muliggjorde et mere præcist skøn. Af denne grund kan beløbene være højere, når de skønnes at være løbende, end den endelige finansielle nettokorrektion vedtaget af Kommissionen. Det understreges yderligere, at opdelingen efter medlemsstat påvirkes kraftigt af de igangværende efterprøvende regnskabsafslutninger, som normalt er koncentreret omkring ganske få medlemsstater ad gangen, eftersom der træffes beslutning om revision på basis af en risikobaseret analyse, og derfor er målrettet de mest risikobehæftede medlemsstater. For EGFL viser tabel **4.2.2** den langsigtede fordeling på medlemsstater.

Angående **EFRU** vedrører beløbene primært programmeringsperioden 2000-2006 og afslutningen af udeståender for programmerne i Italien (966 mio. EUR), Irland (142 mio. EUR), Spanien (119 mio. EUR) og Grækenland (65 mio. EUR).

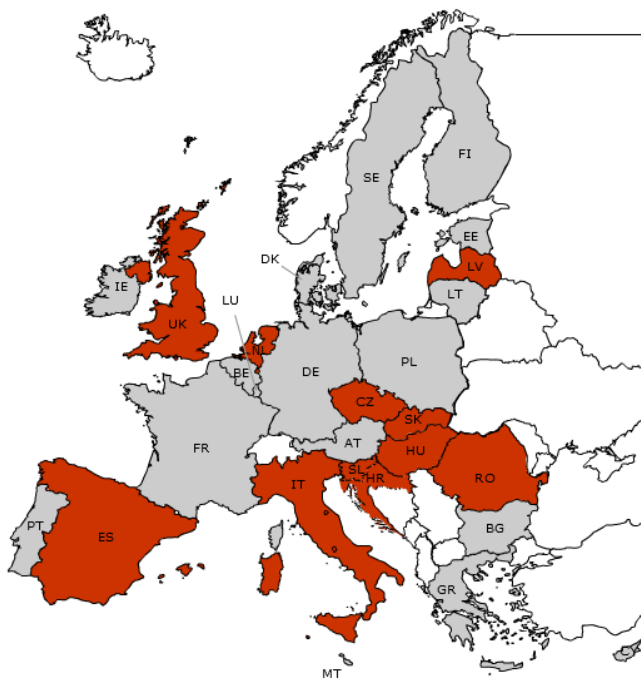
Angående **ESF** vedrører størstedelen af de løbende finansielle korrektioner ved udgangen af 2013 afslutningen af programmerne for 2000-2006, der afspejler de korrektioner, som Kommissionen har foreslået i sine afslutningsskrivelser, men som endnu ikke er accepteret af medlemsstaterne. De største beløb vedrører Italien (388 mio. EUR) og Spanien (141 mio. EUR).

3.2.2 Finansielle korrektioner bekræftet i 2013

Der gøres opmærksom på, at nedenstående data og kort kun vedrører ét år, nemlig 2013. Størrelsen af såvel det samlede korrektionsbeløb som fordelingen på medlemsstater kan ændre sig betydeligt afhængigt af året. Derfor skal en hensigtsmæssig vurdering af

tilsyns- og kontrolsystemernes korrektionskapacitet i overensstemmelse med arten af denne udgift baseres på et flerårigt perspektiv (se afsnit 4).

Kort og tabel 3.2.2: Bekræftede finansielle korrektioner i forbindelse med delt forvaltning i 2013 sammenlignet med modtagne EU-betalinger – opdelt efter medlemsstat

Der er i ovenstående kort taget højde for den relative vægt af bekræftede finansielle korrektioner for hver medlemsstat sammenlignet med betalinger modtaget fra EU-budgettet i 2013.

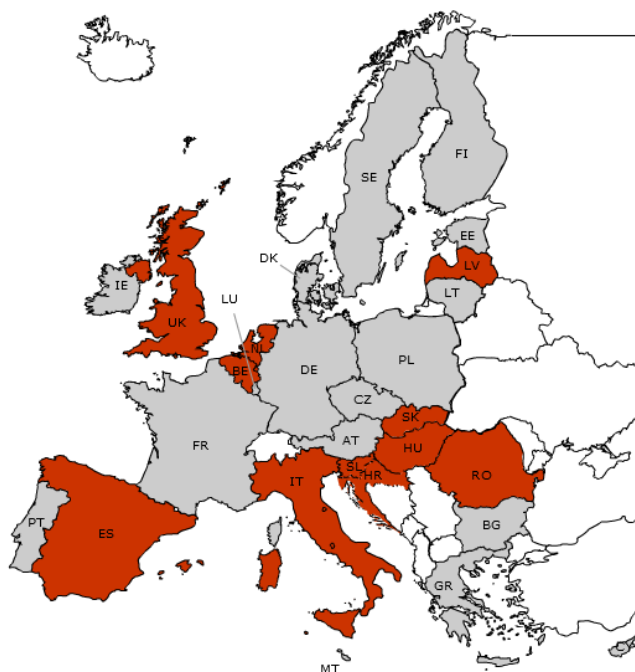
Lysegråt betegner de medlemsstater, som ligger under gennemsnittet på 2,2 %.

Rødt betegner de medlemsstater, som ligger over gennemsnittet på 2,2 %.

Medlemsstat	Betalinger modtaget fra EU-budgettet i 2013 (mio. EUR)	Finansielle korrektioner bekræftet i 2013 (mio. EUR)	Finansielle korrektioner bekræftet i 2013 i % af betalinger modtaget fra EU-budgettet i 2013
Belgien	1 144	18	1,6 %
Bulgarien	1 829	5	0,3 %
Tjekkiet	4 771	146	3,1 %
Danmark	1 066	12	1,1 %
Tyskland	11 179	37	0,3 %
Estland	914	0	0,0 %
Irland	1 607	26	1,6 %
Grækenland	6 866	138	2,0 %
Spanien	12 408	458	3,7 %
Frankrig	12 170	222	1,8 %
Kroatien	2	1	43,4 %
Italien	11 091	370	3,3 %
Cypern	178	0	0,0 %
Letland	1 003	23	2,3 %
Litauen	1 718	14	0,8 %
Luxembourg	67	0	0,4 %
Ungarn	5 676	158	2,8 %
Malta	125	0	0,1 %
Nederlande	1 321	82	6,2 %
Østrig	1 546	4	0,2 %
Polen	15 782	175	1,1 %
Portugal	5 948	17	0,3 %
Rumænien	5 409	278	5,2 %
Slovenien	726	23	3,2 %
Slovakiet	1 943	63	3,3 %
Finland	1 243	7	0,5 %
Sverige	1 174	1	0,2 %
Det	4 554	214	4,7 %
Interreg	2 199	1	0,0 %
I ALT	115 660	2 492	2,2 %

3.2.3 Finansielle korrektioner gennemført i 2013

Kort og tabel 3.2.3: Gennemførte finansielle korrektioner i forbindelse med delt forvaltning i 2013 sammenlignet med modtagne EU-betalinger – opdelt efter medlemsstat

Der er i ovenstående kort taget højde for den relative vægt af gennemførte finansielle korrektioner for hver medlemsstat sammenlignet med betalinger modtaget fra EU-budgettet i 2013.

Lysegråt betegner de medlemsstater, som ligger under gennemsnittet på 2,1 %.

Rødt betegner de medlemsstater, som ligger over gennemsnittet på 2,1 %.

* Den negative procent for Grækenland skyldes en korrektion i 2013 af tidligere indberettede beløb. Uden denne korrektion ville procenten være 2,1 % for Grækenland, og den samlede procent 2,3 %.

Medlemsstat	Betalinger modtaget fra EU-budgettet i 2013 (mio. EUR)	Finansielle korrektioner gennemført i 2013 (mio. EUR)	Finansielle korrektioner gennemført i 2013 i % af betalinger modtaget fra EU-budgettet i 2013
Belgien	1 144	24	2,1 %
Bulgarien	1 829	19	1,0 %
Tjekkiet	4 771	76	1,6 %
Danmark	1 066	12	1,1 %
Tyskland	11 179	39	0,3 %
Estland	914	10	1,1 %
Irland	1 607	9	0,6 %
Grækenland*	6 866	- 18	-0,3 %
Spanien	12 408	717	5,8 %
Frankrig	12 170	96	0,8 %
Kroatien	2	1	43,4 %
Italien	11 091	381	3,4 %
Cypern	178	0	0,0 %
Letland	1 003	24	2,3 %
Litauen	1 718	8	0,5 %
Luxembourg	67	0	0,1 %
Ungarn	5 676	160	2,8 %
Malta	125	0	0,1 %
Nederlandene	1 321	47	3,5 %
Østrig	1 546	1	0,1 %
Polen	15 782	195	1,2 %
Portugal	5 948	31	0,5 %
Rumænien	5 409	284	5,3 %
Slovenien	726	23	3,2 %
Slovakiet	1 943	73	3,8 %
Finland	1 243	6	0,4 %
Sverige	1 174	22	1,9 %
Det Forenede	4 554	228	5,0 %
Interreg	2 199	1	0,0 %
I ALT	115 660	2 469	2,1 %

3.3. Inddrivelser

Tallene for inddrivelses, der blev bekræftet og gennemført i 2013, fremgår af tabel 3.1 ovenover med 941 mio. EUR bekræftet og 862 mio. EUR gennemført. Som det fremgår af tabel 4.3.1 og 4.3.2, viser disse beløb en betydelig stigning i forhold til 2012, primært drevet af øgede inddrivelses på de interne politikområder.

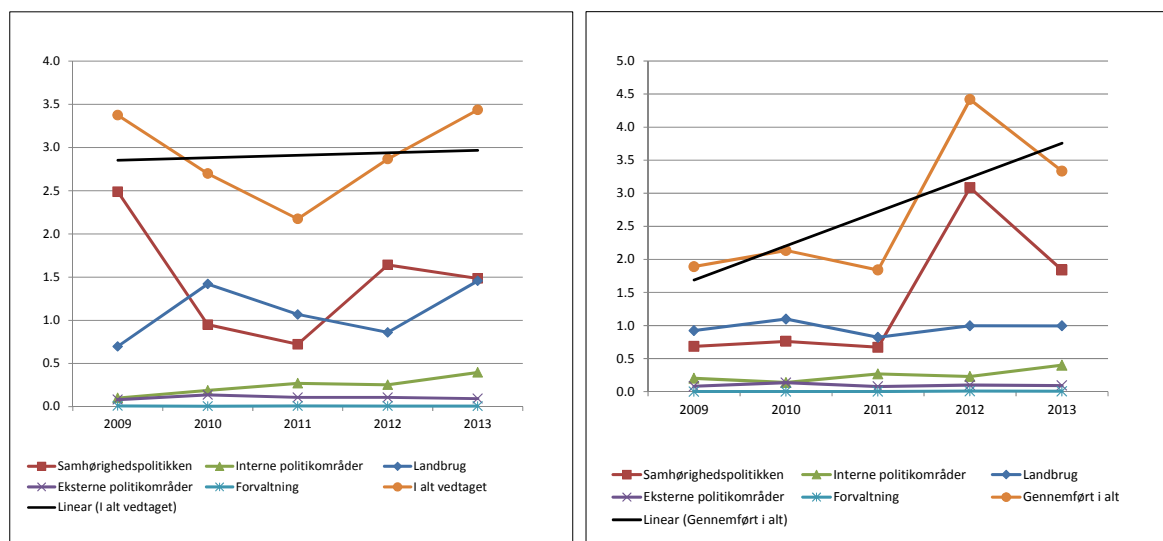
4. KUMULATIVE FINANSIELLE KORREKTIONER OG INDDRIVELSER INDTIL UDGANGEN AF 2013

4.1. Oversigt

Kumulative tal giver nyttige oplysninger om betydningen af Kommissionens korrektionsmekanismer, især fordi de inddrager den flerårige karakter af programmer og projekter og udligner virkningen af enkeltstående begivenheder. Nedenstående figurer

viser udviklingen i de finansielle korrektioner og inddrivelser, der er blevet bekræftet og gennemført i de sidste fem år:

Figur 4.1: Finansielle korrektioner og inddrivelser for 2009-2013

Finansielle korrektioner og inddrivelser bekræftet 2009-2013

Finansielle korrektioner og inddrivelser gennemført 2009-2013

Gennemsnitsbeløbet for finansielle korrektioner og inddrivelser, som Kommissionen har bekræftet pr. år i perioden 2009-2013, var på **2,9 mia. EUR** eller **2,2 %** af det gennemsnitlige beløb for betalinger fra EU-budgettet på 131 mia. EUR (delt forvaltning: 2,6 mia. EUR eller 2,5 % af de samlede gennemsnitlige betalinger på 101 mia. EUR); alle andre typer forvaltning: 353 mio. EUR eller 1,2 % af de samlede gennemsnitlige betalinger på 30 mia. EUR. De bekræftede beløb udviser en let stigende tendens, hvilket viser, at den flerårige kontrolramme er effektiv med hensyn til beskyttelse af EU-budgettet over tid.

Det gennemsnitlige beløb for gennemførte finansielle korrektioner og inddrivelser i perioden 2009-2013 var **2,7 mia. EUR**, hvilket udgør **2,1 %** af de samlede gennemsnitlige betalinger fra EU-budgettet i nævnte periode. Den ovenfor viste stigende tendens kan forklares ved afslutningen af programmeringsperioden 2000-2006, idet et betydeligt antal finansielle korrektioner og inddrivelser først er blevet gennemført på det tidspunkt (se nedenfor).

4.2. Finansielle korrektioner

4.2.1 Oversigt

Tabel 4.2.1: Kumulative finansielle korrektioner bekræftet og gennemførelsesprocent indtil udgangen af 2013

mio. EUR

Udgifter	Programmeringsperiode			Kumulative EGFL-afgørelser	Finansielle korrektioner bekræftet ved udgangen af 2013 i alt	Finansielle korrektioner endnu ikke gennemført ved udgangen af 2013	Gennemført/bekræftet ved udgangen af 2013	Finansielle korrektioner bekræftet ved udgangen af 2012
	Periode n 1994-1999	Periode n 2000-2006	Periode n 2007-2013					
Landbrug	0	112	374	9 148	9 634	1 001	89,6 %	8 525
EGFL	-	-	-	9 148	9 148	920	90,0 %	8 286
Udvikling af landdistrikter	0	112	374	Ikke relevant	486	82	83,2 %	239
Samhørighedspolitikken	2 719	7 729	1 741	Ikke relevant	12 189	756	93,8 %	10 786
EFRU	1 788	5 188	667	Ikke relevant	7 643	477	93,8 %	7 305
Samhørighedsfonden	271	688	245	Ikke relevant	1 204	113	90,7 %	984
ESF	560	1 678	820	Ikke relevant	3 057	65	97,9 %	2 224
FIUF/EFF	100	102	9	Ikke relevant	211	102	51,8 %	201
EUGFL, Udviklingssektionen	0	73	0	Ikke relevant	73	0	100,0 %	72
Andet	-	-	-	Ikke relevant	4	0	100,0 %	2
I alt	2 719	7 840	2 116	9 148	21 827	1 757	91,9 %	19 313

De forskellige programmeringsperioder under samhørighedspolitikken viser klart den flerårige karakter af EU's budgetcyklus. Da perioden 2000-2006 nærmer sig sin afslutning, er de finansielle korrektioner meget betydelige, især sammenlignet med perioden 2007-2013. De finansielle korrektioner for denne nyere periode forventes at fortsætte stigningstakten i de kommende år, efterhånden som programmerne afsluttes (nogle nærmer sig udbetalingstærsklen på 95 %), men bør være mindre end i tidligere programmeringsperioder på grund af de vellykkede forebyggende foranstaltninger. Navnlig har brugen af afbrydelser og suspensioner vist sig at være et stærkt incitament for medlemsstaterne til at forbedre deres forvaltnings- og kontrolsystemer i samarbejde med Kommissionens tjenestegrene.

4.2.2 Landbrug: finansielle korrektioner i forbindelse med EGFL-regnskabsafslutningen

Vedrørende **EGFL** beløber de samlede finansielle korrektioner, som Kommissionen har pålagt siden 1999, sig til i alt 9 148 mio. EUR (fra 43 vedtagne afgørelser). **Den gennemsnitlige korrektionsprocent pr. regnskabsår for perioden 1999-2013 har været 1,5 % af udgifterne.** Når Kommissionen har vedtaget beløbene, bliver de normalt automatisk gennemført, medmindre en medlemsstat har fået en afdragsordning.

Tabel 4.2.2: Kumulative finansielle korrektioner vedtaget i forbindelse med EGFL-regnskabsafslutningen fra 1999 til udgangen af 2013, opdelt efter medlemsstat

mio. EUR

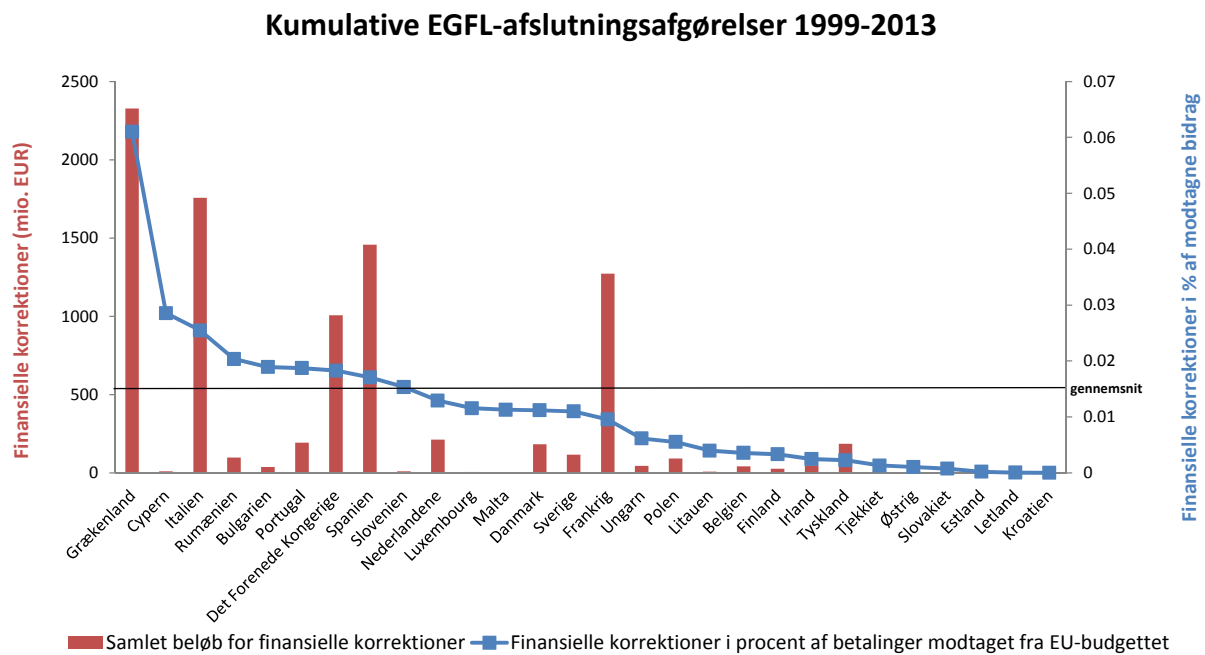
Medlemsstat	EGFL-betalinger modtaget fra EU-budgettet	Betalinger modtaget i % af betalinger i alt	Kumulerede finansielle korrektioner vedrørende EGFL ved udgangen af 2013	I procent sammenlignet med betalinger modtaget fra EU-budgettet	I procent sammenlignet med det samlede beløb for finansielle korrektioner
Belgien	11 638	1,9 %	42	0,4 %	0,5 %
Bulgarien	1 980	0,3 %	37	1,9 %	0,4 %
Tjekkiet	4 742	0,8 %	6	0,1 %	0,1 %
Danmark	16 345	2,7 %	183	1,1 %	2,0 %
Tyskland	82 340	13,5 %	186	0,2 %	2,0 %
Estland	523	0,1 %	0	0,0 %	0,0 %
Irland	19 474	3,2 %	48	0,2 %	0,5 %
Grækenland	38 139	6,3 %	2 328	6,1 %	25,4 %
Spanien	85 336	14,0 %	1 457	1,7 %	15,9 %
Frankrig	133 217	21,9 %	1 272	1,0 %	13,9 %
Kroatien	0	0,0 %	-	<i>Ikke relevant</i>	<i>Ikke relevant</i>
Italien	68 953	11,3 %	1 757	2,5 %	19,2 %
Cypern	338	0,1 %	10	2,9 %	0,1 %
Letland	749	0,1 %	0	0,0 %	0,0 %
Litauen	2 089	0,3 %	8	0,4 %	0,1 %
Luxembourg	435	0,1 %	5	1,2 %	0,1 %
Ungarn	7 279	1,2 %	45	0,6 %	0,5 %
Malta	27	0,0 %	0	1,1 %	0,0 %
Nederlandene	16 371	2,7 %	212	1,3 %	2,3 %
Østrig	10 459	1,7 %	11	0,1 %	0,1 %
Polen	16 755	2,8 %	92	0,6 %	1,0 %
Portugal	10 278	1,7 %	193	1,9 %	2,1 %
Rumænien	4 782	0,8 %	97	2,0 %	1,1 %
Slovenien	629	0,1 %	10	1,5 %	0,1 %
Slovakiet	2 077	0,3 %	2	0,1 %	0,0 %
Finland	7 916	1,3 %	26	0,3 %	0,3 %
Sverige	10 542	1,7 %	116	1,1 %	1,3 %
Det Forenede Kongerige	55 077	9,1 %	1 007	1,8 %	11,0 %
I alt	608 491	100,0 %	9 148	1,5 %	100,0 %

Ovenstående tabel viser en fordeling af de finansielle korrektioner, som de pågældende medlemsstater betaler tilbage til EU-budgettet. Fra år til år er de samlede finansielle korrektioner forholdsvis stabile og udviser en positiv tendens i perioden både i absolutte tal og i procent af udgifterne.

Følgende figur viser de samlede finansielle korrektioner pr. medlemsstat sammen med disse finansielle korrektioners andel i procent af betalinger modtaget fra EU-budgettet.

Det bemærkes, at ni medlemsstater har en korrektionsprocent over gennemsnittet på 1,5 % og bidrager til 75 % af de samlede korrektioner, men man må samtidig forstå, at disse ni medlemsstater modtager 44 % af betalingerne fra EU-budgettet.

Figur 4.2.2: Medlemsstaternes kumulative finansielle korrektioner i forbindelse med EGFL-regnskabsafslutningen fra 1999 til udgangen af 2013 i procent af de betalinger, der er modtaget fra EU-budgettet

4.2.3 Landbrug: mangler i medlemsstaternes kontrolsystemer

Væsentlige mangler, der bemærkes i medlemsstaternes forvaltnings- og kontrolsystemer af medlemsstaterne selv, GD AGRI, Revisionsretten og/eller OLAF (efterforskning af svig), følges nøje af GD AGRI, indtil man har opnået pålidelig dokumentation for, at svaghederne er blevet afhjulpet gennem indførelsen af passende foranstaltninger truffet af medlemsstaten, den uregelmæssige udgift, der tidligere var anmeldt, er blevet korrigeret, og det nye system har bevist sin pålidelighed i praksis.

F.eks. i forbindelse med støtteordninger i Polen fandt GD AGRI i 2013 alvorlige strukturelle mangler i forhåndsgodkendelsen af sammenslutninger af frugt- og grøntproducenter. Med hensyn til tidligere udbetalte beløb bliver fondens finansielle risiko dækket via den efterprøvende regnskabsafslutning, hvorefter uretmæssigt anvendte EU-beløb bliver opkrævet. Polen er blevet bedt om fremover at træffe de nødvendige afhjælpende foranstaltninger. Disse vil blive overvåget af GD AGRI. Med hensyn til mangler i vinsektoren er der i henholdsvis februar og april 2013 udstedt to sæt retningslinjer for anvendelsen af det nationale støtteprogram.

Under direkte betalinger er der i 15 spanske betalingsorganer og i Grækenland identificeret vedvarende mangler med hensyn til den korrekte definition af visse typer græsarealer som værende støtteberettigede. I Spanien blev de afhjælpende foranstaltninger revideret i midten af 2013, og det blev konstateret, at de ikke afhjælp situationen fuldt ud. Som følge deraf vil overvågningen af og opfølgningen på den spanske gennemførelsesplan blive skærpet, og de finansielle korrektioner vil fortsætte. I Grækenland omfattede markidentifikationssystemet (LPIS), der blev indført i 2008, områder, som på grund af deres beliggenhed ikke burde være berettigede til landbrugsstøtte. Som betingelse for afgørelsen om at udsætte de finansielle korrektioner blev Grækenland bedt om at afhjælp denne situation med en handlingsplan. For

betalingsanmodninger vedrørende 2009-2012 og følgende år foregår der løbende efterprøvende regnskabsafslutning, som udløser finansielle nettokorrekationer. Desuden udløste grækernes manglende gennemførelse af de planlagte afhjælpende foranstaltninger en tilbagekaldelse af afgørelsen om udsættelse af de finansielle nettokorrekationer for den ukorrekte definition af græsarealer og en præsuspensionskrivelse til de græske myndigheder den 24. juni 2014 med en klar frist for opfyldelsen af de resterende delmål.

Desuden færdiggjorde Portugal i 2013 en omfattende handlingsplan for afhjælpning af alvorlige kvalitetsmangler i LPIS-GIS, mens en vidtrækkende handlingsplan for ajourføring og færdiggørelse af LPIS blev iværksat i Frankrig og forventes at være fuldført inden ansøgningsåret 2016. For så vidt angår Portugal, sikrede den efterprøvende regnskabsafslutning tilbagebetalingen af over 100 mio. EUR i finansielle nettokorrekationer for regnskabsårene 2007-2009, mens regnskabsafslutningen af de følgende år endnu pågår. Hvad angår Frankrig, er der tale om et betydeligt antal løbende finansielle korrekationer for regnskabsårene 2008-2010, for hvilke man er kommet langt med den efterprøvende regnskabsafslutning. Et kontrolbesøg i februar 2014 viste, at nogle delmål i handlingsplanen ikke er nået, omend den generelt skrider frem som planlagt. Derfor er Frankrig blevet bedt om at afhjælpe disse problemer og samtidig rapportere mere detaljeret for at sætte GD AGRI i stand til at udføre en mere konkret opfølgning. Det skal bemærkes, at handlingsplanen i Frankrig for forvaltningen af betalingsrettigheder og krydsoverensstemmelsessystemet blev gennemført med held. Overvågningen af kvaliteten af det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem (IACS) og LPIS, herunder den nødvendige vejledning og støtte, varetages nu af en ny enhed i GD AGRI, som trådte i kraft i 2014.

Der blev som følge af Revisionsrettens bedømmelse af visse kontrolsystemer som "ikke effektivt" eller "delvist effektivt" (f.eks. Rumænien, Bulgarien og Portugal) eller af GD AGRI's revisioner og den manglende vished angående de indberettede kontrolstatistikker (f.eks. Grækenland og Nederlandene) igangsat handlingsplaner som resultat af justeringer i fejlforekomster over 5 %. F.eks. blev der fundet betydelige systemiske svagheder i forbindelse med såvel GD AGRI's overensstemmelsesrevisioner som Revisionsrettens revisioner i Rumænien af foranstaltning 312, "Støtte til oprettelse og udvikling af mikrovirksomheder". På GD AGRI's forlangende gennemførte de rumænske myndigheder en handlingsplan for at forbedre situationen. Yderligere blev Kommissionens godtgørelser til Rumænien vedrørende denne foranstaltning afbrudt i 2013. Efter en konstant indsats fra GD AGRI's side over for de rumænske myndigheder fandt man i maj 2014, at bestræbelserne for at gennemføre den særlige handlingsplan for foranstaltning 312 skulle fortsætte, men at betalingerne kunne genoptages, på den betingelse at de rumænske myndigheder accepterede en nøje overvågning fra GD AGRI's side for at mindske risikoen. Ikke desto mindre kan kun en ny revision endeligt bekræfte, at de systemiske svagheder ved gennemførelsen af foranstaltning 312 er blevet afhjulpet. EU-budgettet vil blive beskyttet ved hjælp af efterprøvende regnskabsafslutninger, der medfører finansielle nettokorrekationer og inddrivelsler fra medlemsstaten. Samtidig foregår der en nøje opfølgning på de rumænske programmer for udvikling af landdistrikter.

I Bulgarien afdækkede GD AGRI's revisioner på området for udvikling af landdistrikter en række alvorlige mangler i de administrative kontroller og desuden manglende kontroller på stedet. De primære svagheder omhandlede kontrollerne af den offentlige udbudsprocedure, forekomsten af ikkestøtteberettigede og/eller urimelige omkostninger, omfanget af kontroller på stedet og de tidlige udbetalinger af store forskud. Med hensyn til omfanget af forskud skal dette ses i lyset af "N+2"-frigørelsesreglen. De bulgarske myndigheder er blevet opfordret til at forklare, hvorfor det var nødvendigt med så tidlig udbetaling af store forskud. Disse forklaringer vil blive taget i betragtning, når der konkluderes på forekomsten af eventuel omgåelse af "N+2"-reglen, og når der træffes afgørelse om behovet for en finansiell korrektion. Efter en indledende skrivelse fra GD AGRI til alle medlemsstater primo 2013 blev der igangsat en proces for etablering og

overvågning af nationale handlingsplaner til nedbringelse af fejlforekomster. Medlemsstaterne fremlagde deres handlingsplaner i tæt samarbejde med GD AGRI's tjenestegrene, og der blev afholdt tre seminarer i både 2013 og 2014 for at give en status samt yde vejledning.

4.2.4 Samhørighedspolitikken: EFRU & ESF 2000-2006

Da 2000-2006-perioden nærmer sig sin afslutning, kan der opstilles en nyttig sammenligning mellem de samlede resultater af de korrigerende foranstaltninger og de samlede midler, der er brugt, hvilket gør det muligt at få et mere fuldstændigt billede af virkningen af korrektionsmekanismerne. Ultimo 2013 var det samlede beløb for de finansielle korrektioner af EFRU- og ESF-midlerne, baseret alene på Kommissionens arbejde, 8,8 mia. EUR. Dette svarer til ca. 4,5 % af tildelingerne (196,9 mia. EUR) ultimo 2013. Korrektionsprocenten stiger til 5,1 % af tildelingerne, når der tages hensyn til de yderligere finansielle korrektioner, som medlemsstaterne har indberettet for deres egen kontrolaktivitet.

De finansielle korrektioner, som Kommissionen pålagde i afslutningsstadiet, udgør rundt regnet en tredjedel af samtlige finansielle korrektioner, som Kommissionen har pålagt for den pågældende programmeringsperiode. Heri indgår beløbene for de korrektioner, der fortsat løber ved udgangen af 2013, svarende til 0,8 % af tildelingerne (1 502 mio. EUR), og som er medtaget i de afslutningskrivelser, der formelt er blevet sendt til medlemsstaternes myndigheder, men som endnu ikke er blevet accepteret af medlemsstaterne. Disse data ajourfører de tal, som de berørte generaldirektorater har sendt til Europa-Parlamentet i deres rapport⁸ af 12.4.2013 om finansielle korrektioner foretaget for EFRU og ESF i 2000-2006-programmerne.

⁸ Ares(2013)689652.

Tabel 4.2.4: Programmeringsperioden 2000-2006 – EFRU & ESF bekræftede og løbende finansielle korrektioner pr. 31.12.2013, fordelt på medlemsstater

mio. EUR

Medlemsstat	Bidragsbeløb for EFRU+ESF	Bidragsbeløb i procent af samlede bidrag	Finansielle korrektioner bekræftet	Løbende finansielle korrektioner (afslutnings-skrivelser sendt)	Samlede finansielle korrektioner pålagt for 2000-2006	Procentdel af finansielle korrektioner i relation til EFRU- og ESF-bidrag	Andel af pålagte finansielle korrektioner sammenlignet med det samlede antal finansielle korrektioner
Belgien	1 945	1,0 %	15	0	16	0,8 %	0,2 %
Tjekkiet	1 456	0,7 %	5	6	11	0,8 %	0,1 %
Danmark	570	0,3 %	1	-	1	0,1 %	0,0 %
Tyskland	26 960	13,7 %	50	0	50	0,2 %	0,6 %
Estland	305	0,2 %	2	-	2	0,5 %	0,0 %
Irland	3 067	1,6 %	21	142	163	5,3 %	1,9 %
Grækenland	20 211	10,3 %	1 154	66	1 221	6,0 %	13,9 %
Spanien	40 686	20,7 %	3 246	260	3 506	8,6 %	40,0 %
Frankrig	14 825	7,5 %	332	23	355	2,4 %	4,1 %
Italien	27 501	14,0 %	1 229	1 354	2 582	9,4 %	29,5 %
Cypern	53	0,0 %	-	-	-	0,0 %	0,0 %
Letland	518	0,3 %	4	-	4	0,8 %	0,1 %
Litauen	773	0,4 %	3	-	3	0,3 %	0,0 %
Luxembourg	71	0,0 %	2	-	2	2,6 %	0,0 %
Ungarn	1 695	0,9 %	12	-	12	0,7 %	0,1 %
Malta	57	0,0 %	-	-	-	0,0 %	0,0 %
Nederlandene	2 702	1,4 %	44	-	44	1,6 %	0,5 %
Østrig	1 647	0,8 %	0	0	0	0,0 %	0,0 %
Polen	7 032	3,6 %	180	-	180	2,6 %	2,1 %
Portugal	18 178	9,2 %	190	-	190	1,0 %	2,2 %
Slovenien	215	0,1 %	2	-	2	0,9 %	0,0 %
Slovakiet	1 245	0,6 %	44	1	45	3,6 %	0,5 %
Finland	1 789	0,9 %	0	-	0	0,0 %	0,0 %
Sverige	1 634	0,8 %	12	-	12	0,7 %	0,1 %
Det Forenede Kongerige	16 129	8,2 %	293	1	294	1,8 %	3,4 %
Interreg	5 645	2,9 %	26	41	67	1,2 %	0,8 %
I alt	196 911	100,0 %	6 866	1 895	8 761	4,5 %	100,0 %

Fire medlemsstater har en korrektionsprocent, der ligger over gennemsnittet på 4,5 %, og bidrager til 85 % af det samlede korrektionsbeløb og 47 % af de samlede modtagne bidrag. Det bør understreges, at et stort flertal af de problemer, der udløste de finansielle korrektioner, som Kommissionen kunne indberette for disse medlemsstater på det pågældende tidspunkt, nu er løst. Det er navnlig tilfældet med Spanien, hvor der blev rapporteret om 2,6 mia. EUR i EFRU-korrektioner (for mangler, som Kommissionen konstaterede i 2000-2006 i de spanske forvaltnings- og kontrolsystemer, og som nu er afhjulpnet og ikke findes i de operationelle programmer 2007-2013), og med Grækenland, hvor der blev rapporteret om 1,1 mia. EUR i EFRU-korrektioner (et resultat af de foranstaltninger, der blev truffet for at afhjælpe manglerne i de offentlige udbudsprocedurer og kontraktgennemførelsen før 2005). For Italiens og Irlands vedkommende er størstedelen af de indberettede korrektioner "løbende", idet de er foreslået af Kommissionen i afslutningsfasen og blevet anfægtet af medlemsstaten i form af forelæggelse af yderligere oplysninger til overvejelse. En betydelig del af disse korrektioner for Italiens del vedrører ufærdige projekter.

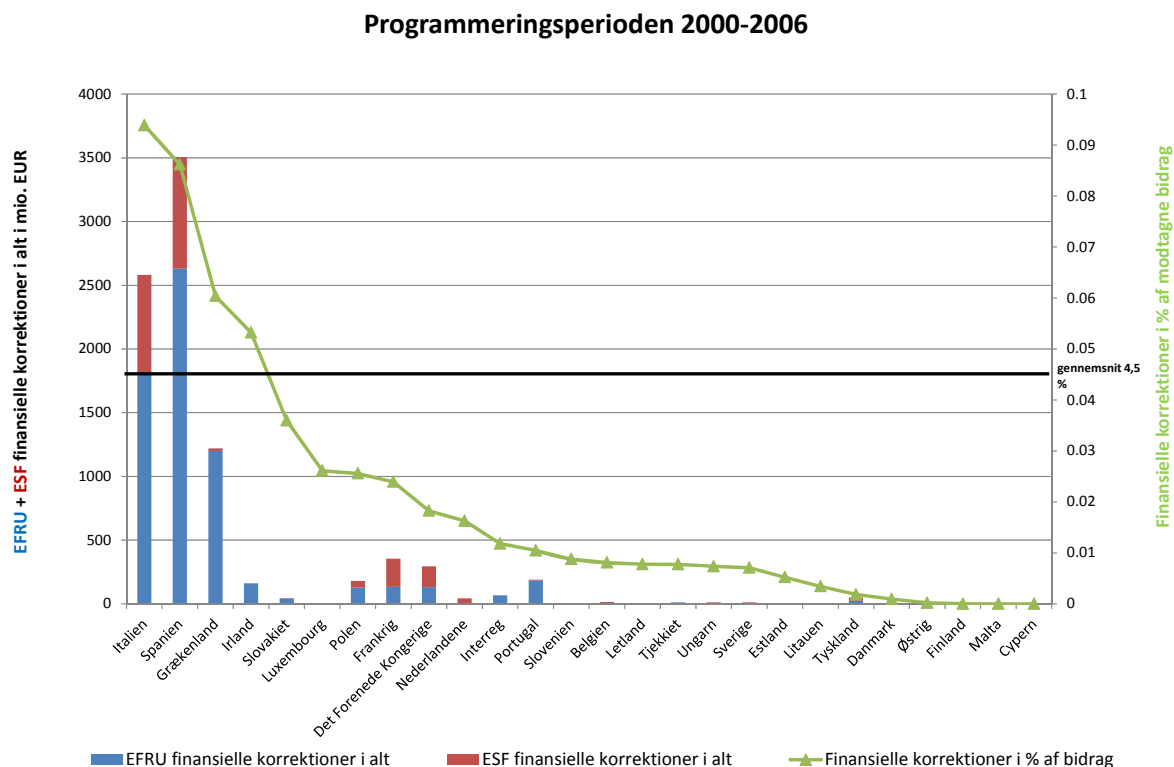
Med hensyn til **ESF** er GD EMPL's fremtidige mål at bevæge sig væk fra at korrigere fejl og over til at undgå fejl. Det er navnlig vigtigt for medlemsstater, hvor de finansielle

korrektioner de seneste år har ligget højere end nogensinde, f.eks. Spanien, Italien og Rumænien (se tabel 4.2.4 ovenfor og tabel 4.2.5 nedenfor).

I betragtning af det store og tilbagevendende antal forbehold vedrørende de spanske programmer besluttede GD EMPL i 2011 at igangsætte en særlig handlingsplan over for de spanske myndigheder, der har ansvaret for at gennemføre ESF, navnlig for at stimulere den fulde udnyttelse af alle de forenklingsmuligheder, der gives i EU-lovgivningen, og fjerne unødvendigt strengere nationale støtteberettigelsesregler (f.eks. beskæftigelsesstøtteordninger). Der blev nedsat en arbejdsgruppe bestående af revisionsmedarbejdere og områdeansvarlige til at overvåge den effektive gennemførelse af de aftalte foranstaltninger. Der er gjort en lignende indsats i Italien. Som et andet eksempel på tæt samarbejde med medlemsstaterne om at fjerne årsagerne til de tilbagevendende problemer kan nævnes Rumænien, hvor Kommissionen arbejdede sammen med de nationale myndigheder for at styrke disses forvaltnings- og kontrolsystemer vedrørende den tidligere og indeværende programmeringsperiode.

Set i et bredere perspektiv bør den styrkede retlige ramme for 2014-2020, herunder især den årlige forvaltningsrevision og muligheden for at bruge finansielle nettokorrektioner i tilfælde af alvorlige mangler, i kombination med fortsættelsen af den eksisterende strenge politik for afbrydelser og suspensioner og den kraftige tilskyndelse til udnyttelse af alle forenklingsmuligheder medføre en yderligere forbedring af gennemførelsen af de europæiske struktur- og investeringsfonde (ESIF) i den nye programmeringsperiode. GD EMPL vil også bygge videre på den indsats, der er igangsat de seneste år, for at hjælpe disse medlemsstater med at forbedre deres systemer ved at bruge bedste tilgængelige praksis.

Figur 4.2.4: Medlemsstaternes kumulative bekræftede og løbende finansielle korrektioner pr. 31.12.2013 for EFRU & ESF i programmeringsperioden 2000-2006 sammenlignet med de modtagne bidrag

4.2.5 Samhørighedspolitikken: EFRU/SF & ESF 2007-2013

Da programmeringsperioden 2007-2013 endnu ikke er i afslutningsfasen, ligger de kumulative beløb for korrektioner til dato naturligt nok langt under perioden 2000-2006. Det skyldes, at de fleste betydelige finansielle korrektioner foretages ved afslutningen. I de kommende år vil nedenstående beløb derfor vokse. Der henvises også til de korrektioner, som medlemsstaterne foretager i denne periode – se afsnit 7.

Tabel 4.2.5: Programmeringsperioden 2007-2013 – bekræftede og løbende finansielle korrektioner for EFRU/SF & ESF pr. 31.12.2013; fordeling på medlemsstater

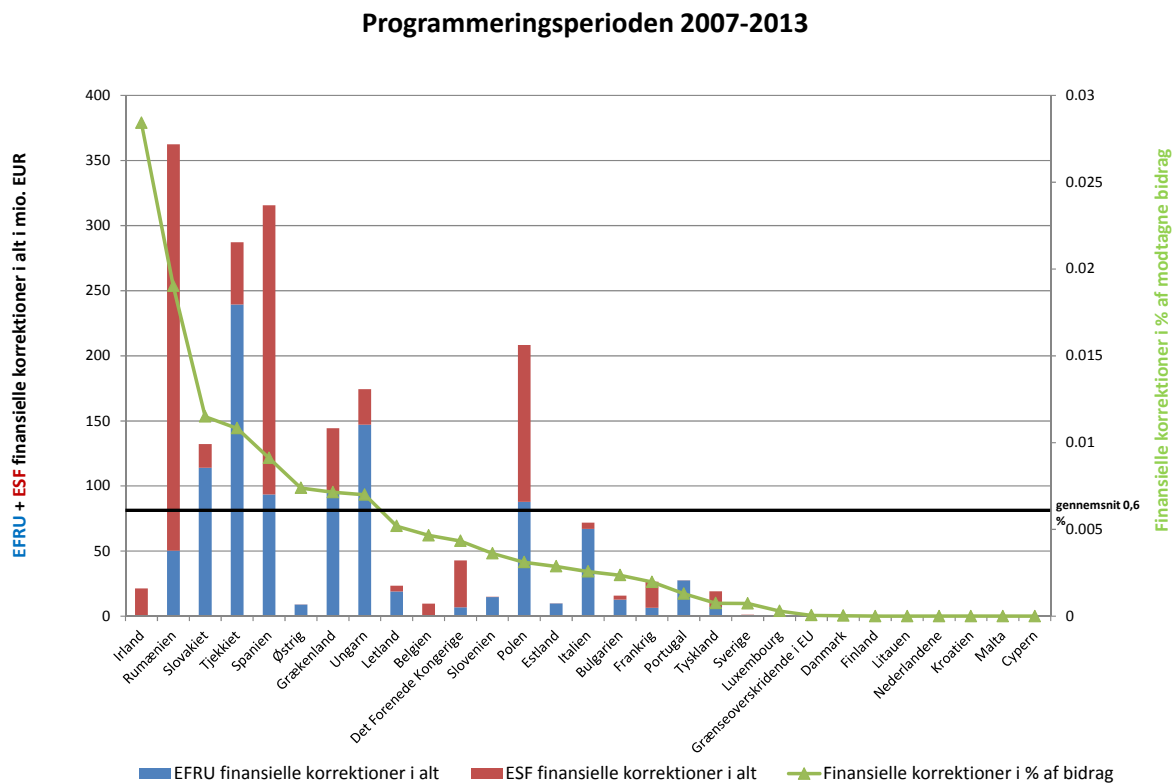
mio. EUR

Medlemsstat	Bidragsbeløb for EFRU/SF+ESF for 2007-2013	Bidragsbeløb i procent af samlede bidrag	Finansielle korrektioner bekræftet	Løbende finansielle korrektioner (afslutnings-skrivelser sendt)	Samlede finansielle korrektioner pålagt for 2007-2013	Finansielle korrektioner i % af EFRU/SF+ESF	Andel af pålagte finansielle korrektioner sammenlignet med det samlede antal finansielle korrektioner
Belgien	2 063	0,6 %	10	0	10	0,5 %	0,5 %
Bulgarien	6 674	1,9 %	8	8	16	0,2 %	0,8 %
Tjekkiet	26 540	7,6 %	285	2	287	1,1 %	15,0 %
Danmark	510	0,1 %	0	-	0	0,0 %	0,0 %
Tyskland	25 488	7,3 %	19	0	19	0,1 %	1,0 %
Estland	3 403	1,0 %	10	-	10	0,3 %	0,5 %
Irland	751	0,2 %	21	0	21	2,8 %	1,1 %
Grækenland	20 210	5,8 %	144	-	144	0,7 %	7,5 %
Spanien	34 649	10,0 %	276	39	316	0,9 %	16,5 %
Frankrig	13 449	3,9 %	26	0	27	0,2 %	1,4 %
Kroatien	858	0,2 %	-	-	-	0,0 %	0,0 %
Italien	27 923	8,0 %	72	0	72	0,3 %	3,7 %
Cypern	612	0,2 %	-	-	-	0,0 %	0,0 %
Letland	4 530	1,3 %	23	-	23	0,5 %	1,2 %
Litauen	6 775	2,0 %	0	-	0	0,0 %	0,0 %
Luxembourg	50	0,0 %	0	-	0	0,0 %	0,0 %
Ungarn	24 908	7,2 %	174	-	174	0,7 %	9,1 %
Malta	840	0,2 %	-	-	-	0,0 %	0,0 %
Nederlenderne	1 660	0,5 %	-	-	-	0,0 %	0,0 %
Østrig	1 204	0,3 %	2	7	9	0,7 %	0,5 %
Polen	67 186	19,3 %	205	3	208	0,3 %	10,9 %
Portugal	21 412	6,2 %	1	26	28	0,1 %	1,4 %
Rumænien	19 058	5,5 %	358	5	362	1,9 %	18,9 %
Slovenien	4 101	1,2 %	14	1	15	0,4 %	0,8 %
Slovakiet	11 496	3,3 %	102	30	132	1,1 %	6,9 %
Finland	1 596	0,5 %	0	-	0	0,0 %	0,0 %
Sverige	1 626	0,5 %	1	-	1	0,1 %	0,1 %
Det Forenede Kongerige	9 891	2,8 %	36	7	43	0,4 %	2,2 %
Grænseoverskridende	7 987	2,3 %	0	-	0	0,0 %	0,0 %
I alt	347 450	100,0 %	1 790	128	1 918	0,6 %	100,0 %

Da programmerne i perioden 2007-2013 er multifinansierede, skelnes der i ovenstående tabel ikke mellem EFRU og Samhørighedsfonden.

Otte medlemsstater har en korrektionsprocent, der ligger over gennemsnittet på 0,6 %, og bidrager til 75 % af det samlede korrektionsbeløb og 40 % af de samlede modtagne bidrag.

Figur 4.2.5: Medlemsstaternes kumulative bekræftede og løbende finansielle korrektioner pr. 31.12.2013 for EFRU/SF & ESF i programmeringsperioden 2007-2013 sammenlignet med de modtagne bidrag

Vedrørende **EFRU/SF** og **Samhørighedsfonden** fortsatte Kommissionen i 2013 med at varetage sin tilsynsfunktion meget nøje, ved at sikre at medlemsstaterne afhjalp de identificerede svagheder i deres forvaltnings- og kontrolsystemer. Målet var at identificere og afbøde enhver større udestående materiel risiko med henblik på at sikre en passende beskyttelse af EU-budgettet og nå frem til en acceptabel restrisiko inden afslutningen af programmerne. Dette udløste en samlet forbedring af programmeringsperioden 2007-2013 sammenlignet med 2000-2006 og en positiv tendens for forekomsten af fejl i samhørighedsudgifterne over årene takket være en række foranstaltninger, som blev truffet af Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne.

For det første er kapaciteten i de nationale forvaltnings- og kontrolsystemer til at forebygge, påvise og korrigere fejl, førend udgifterne anmeldes til Kommissionen, blevet forøget. Dels udfoldede Kommissionens tjenestegrene en betydelig forvaltnings- og revisionsindsats for at forbedre medlemsstaternes kontrol på første niveau. Dels indførtes i perioden 2007-2013 en pligt for revisionsmyndighederne til at anvende statistiske stikprøver til revision af aktiviteter. Dette kombineret med udtømmende revisionstilsyn og vejledning fra Kommissionen, som førte til en betydelig kapacitetsopbygningsindsats, bidrog i høj grad til at forbedre pålideligheden af tallene for de fejlforekomster, der blev indberettet årligt til Kommissionen i medlemsstaternes årlige kontrolrapporter og brugt som indikatorer for, hvor effektive forvaltnings- og kontrolsystemerne var i Kommissionens vishedsproces. Kommissionen kunne dermed rette sit revisionsarbejde mod at få sikkerhed for revisionsmyndighedernes arbejde og koncentrere sig om de svageste led eller om dem, som sikrede den højeste dækning af EU-midler. Yderligere følger Kommissionen løbende op på påviste svagheder og overvåger, at kvaliteten i revisionsmyndighedens arbejde forbliver tilfredsstillende, når et program kun skal revideres en enkelt gang. Det tætte samarbejde med revisionsmyndighederne sikrer

rettidig påvisning og løsning af problemer allerede på nationalt plan. Det bidrager også til at forbedre Kommissionens vishedsproces.

Kommissionen udfører også sine egne risikobaserede revisioner på stedet, herunder revisioner hos støttemodtagerne, hvis den mener, at visse mangler (navnlig vedrørende komplekse problemer som offentlige udbud eller statsstøtte i forbindelse med EFRU/SF) kunne forblive uopdagede eller ikke blive påvist rettidigt. Dette omfatter kontrol af gennemførelsen af afhjælpende handlingsplaner i tilfælde af afbrydelser og finansielle korrektioner. Disse revisioner bidrager til forbedringer i forvaltnings- og kontrolsystemerne for programmer, der er omfattet af forbehold, hvilket sikrer, at tidligere og kommende udgifter anmeldt til Kommissionen er lovlige og formelt rigtige. Det giver også Kommissionen en ekstra, mere direkte kilde til vished.

For det andet har den forbedrede kapacitet til at påvise problemer været udnyttet proaktivt til både at forbedre medlemsstaternes forvaltningssystemer og gennemføre de nødvendige finansielle korrektioner. Kommissionens systematiske og konsekvente brug siden 2008 af den lovfæstede mulighed for at afbryde og/eller suspendere betalingerne til programmer med betydelige forvaltningsmæssige svagheder eller generaldirektøernes beslutning om at udsende advarselsskrivelser, når der ikke er verserende betalinger, har forhindret udbetaling af godtgørelser fra EU af udgifter med en høj fejlrisiko og samtidig givet medlemsstaterne et stærkt incitament til hurtigt at forbedre deres forvaltnings- og kontrolsystemer. Afbrydelser og suspensioner bliver da også først ophævet, når der foreligger rimelig vished for fremskridt med gennemførelsen af de nødvendige foranstaltninger, herunder gennemførelsen af de finansielle korrektioner (se afsnit 6). Samtidig har EU's og medlemsstaternes kontrolmyndigheders fælles indsats muliggjort større enighed om og en højere grad af gennemførelse af de nødvendige finansielle korrektioner med henblik på en behørig beskyttelse af EU-budgettet mod uregelmæssige udgifter, bl.a. ved hjælp af faste korrektioner. Medlemsstaterne fik til gengæld lov til at genbruge de EU-midler, der var berørt af disse korrektioner, til andre projekter. Imidlertid har sådanne korrektioner stadig en stor finansiell og politisk virkning i de berørte medlemsstater, eftersom uregelmæssige udgifter skal finansieres med nationale midler, medmindre de inddrives fra modtagerne.

For at afbøde de resterende risici og svagheder, der er påvist i medlemsstaterne og programmerne hos forvaltningsmyndighederne, har GD REGIO også taget initiativer til at gennemføre yderligere kapacitetsopbygning vedrørende programmerne i 2007-2013. I begyndelsen af 2013 blev der oprettet et nyt kompetencecenter for administrativ kapacitetsopbygning til at støtte offentlige forvaltninger i deres forvaltning af EFRU og Samhørighedsfonden. Med hensyn til offentlige udbud har kompetencecentret udarbejdet en handlingsplan for offentlige udbud i samarbejde med GD for det Indre Marked og de øvrige ESI-fonde. Der tages også initiativ til at forbedre den gode gennemførelse af statsstøttereglerne, mens der arbejdes på at udvikle en platform til udveksling mellem forvaltninger, der forvalter fondene, for at udnytte eksisterende god praksis på området.

Vedrørende ESF bekræfter udviklingen i 2013 en langvarig tendens til, at GD EMPL-udgifternes eksponering for fejl er faldende, mens mængden af udbetalinger samtidig er steget betydeligt. Ud over de fælles faktorer, der er nævnt ovenfor vedrørende EFRU og Samhørighedsfonden, er sandsynligheden for fejlforekomster blevet nedbragt væsentligt siden indførelsen af muligheden for at anmelde ESF-relaterede udgifter på grundlag af forenkede omkostningsmodeller. Udbredelsen af denne metode er steget i de seneste år takket være Kommissionens massive bestræbelser for at overtale medlemsstaterne til at udnytte de forenklingsmuligheder fuldt ud, som de får i kraft af strukturfondsforordningerne vedrørende 2007-2013, og som er blevet yderligere forbedret i programmeringsperioden 2014-2020. Samtidig har Kommissionen aktivt arbejdet tæt sammen med en række medlemsstater om at fjerne unødigt komplekse nationale

støtteberettigelsesregler og indføre de nødvendige forandringer i den nationale lovgivning. Det har navnlig været tilfældet i Spanien og Italien.

I erkendelse af, at der er plads til yderligere at styrke forvaltnings- og kontrolsystemerne og justere politikområder ind efter hinanden, blev der vedtaget en skærpet retlig ramme for programmeringsperioden 2014-2020. Kommissionens forøgede mulighed ifølge samhørighedspolitikken for at foretage finansielle nettokorrekationer og medlemsstaternes større ansvarlighed vil fungere som de primære drivkræfter for yderligere forandring – se afsnit 5.

4.3. Inddrivelser

Nedenstående tabeller viser bekræftede og gennemførte inddrivelsler i perioden 2009-2013. Begge typer inddrivelse udviser en stigende tendens.

Tabel 4.3.1: Inddrivelser bekræftet 2009-2013

mio. EUR

Inddrivelser	År					I alt 2009-2013	I alt 2008-2012
	2009	2010	2011	2012	2013		
Landbrug							
EGFL	163	178	174	162	227	905	1 038
Udvikling af landdistrikter	25	114	161	145	139	585	446
Samhørighed	102	24	50	22	83	280	228
Interne politikområder	100	188	270	252	393	1 202	849
Eksterne politikområder	81	137	107	107	93	524	463
Forvaltning	9	5	8	7	6	35	30
I alt	480	646	770	695	941	3 530	3 053

Tabel 4.3.2: Inddrivelser gennemført 2009-2013

mio. EUR

Inddrivelser	År					I alt 2009-2013	I alt 2008-2012
	2009	2010	2011	2012	2013		
Landbrug							
EGFL	148	172	178	161	155	814	1 015
Udvikling af landdistrikter	25	114	161	166	129	595	466
Samhørighed	102	25	48	14	81	270	219
Interne politikområder	100	162	268	229	398	1 157	799
Eksterne politikområder	81	136	77	99	93	486	425
Forvaltning	9	5	2	9	6	31	25
I alt	464	614	734	678	862	3 353	2 949

5. FINANSIELLE NETTOKORREKTIONER OG PLANLAGTE FORBEDRINGER I PROGRAMMERINGSPERIODEN 2014-2020

5.1. Baggrund

Budgetgennemførelsestypen og politikområdet har indflydelse på måden, hvorpå EU-budgettet påvirkes af de forskellige korrektionsmekanismer. Men i alle tilfælde har korrektionsmekanismerne den samme virkning, nemlig at EU-budgettet beskyttes mod udgifter, der er afholdt i strid med lovgivningen. En finansiell nettokorrektion er en korrektion, hvorved den berørte medlemsstat ikke kan genbruge de korrigerede og

inddrevne beløb og derfor mister disse midler. Derfor falder EU-finansieringen af den pågældende udgift.

Navnlig under den fælles landbrugspolitik fører de korrigerende foranstaltninger til, at tidligere udbetalte beløb tilbagebetales til EU-budgettet i form af formålsbestemte indtægter. For samhørighedspolitikken gælder ifølge lovgivningen for 2007-2013, at korrigerede beløb på visse betingelser kan genbruges til at finansiere andre støtteberettigede projekter, hvorved programmets mål kan nås. Finansielle nettokorrekationer, der medfører tilbagebetaling til EU-budgettet af tidligere udbetalte beløb, var generelt undtagelsen.

Efter mange års vellykket anvendelse af finansielle nettokorrekationer på landbrugsområdet har lovgiveren besluttet, at finansielle nettokorrekationer skal anvendes i videre omfang til samhørighedspolitikken i programmeringsperioden 2014-2020. Det skal bemærkes, at Kommissionen ikke vil rapportere om finansielle nettokorrekationer (for andre fonde end landbruget) førend tidligst i 2016 på grund af tidsplanen for gennemførelsen af programmerne (de første programregnskaber skal indsendes inden den 15. februar 2016).

5.2. Finansielle nettokorrekationer 2013: virkning for EU-budgettet

Tabel 5.2: Virkningen af finansielle korrekationer og inddrivelseser for EU-budgettet

Politikområde	Gennemført i alt i 2013 (mio. EUR)	Udelukkelse af udgifter afholdt i strid med lovgivningen (ja/nej)	Tilbagebetaling til EU-budgettet (ja/nej)	Virkninger for EU-budgettet	Vigtigste berørte budgetkapitler
Landbrug:	995				
Finansielle korrekationer under EGFL	481	J	J	Formålsbestemte indtægter	05 02 05 03
Inddrivelseser under EGFL	155	J	J	Formålsbestemte indtægter	05 02 05 03
Finansielle korrekationer inden for udvikling af landdistrikter	230	J	J	Formålsbestemte indtægter	05 04
Inddrivelseser i forbindelse med udvikling af landdistrikter	129	J	J*	-	-
Samhørighedspolitikken:	1 839				
Finansielle korrekationer gennemført ved tilbagetrækninger	775	J	N	-	-
Finansielle korrekationer gennemført ved inddrivelseser	489	J	J	Formålsbestemte indtægter	13 03 13 04 04 02 11 06
Finansielle korrekationer gennemført ved frigørelse/fradrag ved afslutning	494	J	J**	-	-
Inddrivelseser	81	J	J	Formålsbestemte indtægter	13 03 13 04 04 02 11 06
Andre	500				

politikområder:					
Finansielle korrektioner gennemført ved frigørelse/fradrag ved afslutning	1	J	N**	-	-
Finansielle korrektioner gennemført ved inddrivelses	2	J	J	Formålsbestemte indtægter	18 03
Inddrivelses	497	J	J	Formålsbestemte indtægter	Diverse
I ALT	3 334				

* I henhold til den aktuelle retlige ramme for ELFUL kompenseres der for inddrivelses med betalinger, der udløser beløb, som kan anvendes igen for den berørte medlemsstat; ved afslutningen (efter 2015) vil det ikke være muligt at genbruge pengene, og der vil skulle udstedes en indtægtsordre. Med hensyn til Sapard og TRD1 sker inddrivelses ved udstedelse af indtægtsordrer, eftersom fondene nu er nået til den afsluttende fase.

** I henhold til den nuværende retlige ramme for især samhørighedspolitikken, men også for andre politikområder kan finansielle korrektioner kun føre til nedbringelse af udgifterne/finansieringsrammen (men ikke en reel pengestrøm retur til EU-budgettet):

- såfremt medlemsstaterne ikke er i stand til at fremlægge tilstrækkelige støtteberettigede udgifter
- efter at de programmer, hvor det ikke længere er muligt at erstatte udgifter, er afsluttet
- hvis der opstår uenighed med Kommissionen.

Finansielle nettokorrektioner fører til "indtægter fra tilbagebetaling [...] af uretmæssigt udbetalte beløb" og behandles som formålsbestemte indtægter⁹. Med to undtagelser rummer finansforordningen¹⁰ ikke særlige bestemmelser om, hvordan den formålsbestemte indtægt, der genereres af finansielle nettokorrektioner, kan anvendes. I artikel 7 i gennemførelsesbestemmelserne til finansforordningen fastlægges det imidlertid, at bemærkningerne til budgettet skal vise, hvilke budgetposter der kan få de bevillinger, der modsvarer den formålsbestemte indtægt. Kort sagt føres formålsbestemte indtægter tilbage til budgetposten eller fonden, hvorfra udgiften oprindeligt blev betalt, og kan bruges igen (se tabellen nedenfor), men de er ikke øremærket bestemte medlemsstater.

5.3. Virkning for de nationale budgetter

Under delt forvaltning indvirker alle finansielle korrektioner og inddrivelses på de nationale budgetter, uanset hvordan de gennemføres. Det skal understreges, at selv om der ikke foretages nogen tilbagebetaling til EU-budgettet, er virkningen af finansielle korrektioner altid negativ på medlemsstatsplan. Det skyldes, at medlemsstaten, for ikke at miste EU-finansiering, skal erstatte ikkestøtteberettigede udgifter med støtteberettigede transaktioner. Det betyder, at medlemsstaten med sine egne midler (fra det nationale budget) bærer de finansielle konsekvenser af tabet af EU-medfinansieringen af udgifter, der betragtes som støtteberettigede i henhold til EU's programregler (i form af offeromkostninger), medmindre den inddriver beløbene fra de enkelte støttemodtagere. Dette er ikke altid muligt, f.eks. i tilfælde af faste korrektioner på programplan (på grund af mangler hos den nationale forvaltning, der forvalter programmet), som ikke er direkte knyttet til individuelle uregelmæssigheder på projektplan.

5.4. Landbrug

5.4.1 Situationen frem til 2013

Ifølge den retlige ramme for den fælles landbrugspolitik har finansielle korrektioner, som Kommissionen har pålagt medlemsstaterne ved slutningen af den efterprøvede regnskabsafslutning, siden den første regnskabsafslutningsafgørelse for både EGFL og ELFUL altid været og vil fortsat være nettokorrektioner.

⁹ Finansforordningens artikel 21, stk. 3, litra c).

¹⁰ For Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) afsættes bevillingerne til "indtægternes oprindelse" (finansforordningens artikel 174, stk. 1) og for finansielle instrumenter til "det samme finansielle instrument" (finansforordningens artikel 140, stk. 6).

For EGFL vedtager Kommissionen hvert år mellem to og fire efterprøvende regnskabsafslutningsafgørelser om en pakke af individuelle finansielle korrektioner. I 2013 vedtog Kommissionen fire sådanne afgørelser vedrørende 147 individuelle finansielle nettokorrektioner til en samlet værdi af 1,1 mia. EUR (2,4 % af de budgetterede landbrugsudgifter for 2013) – se tabel **3.1**, bekræftede beløb. 70 % af de vedtagne finansielle korrektioner er koncentreret i fire medlemsstater: Grækenland, Frankrig, Det Forenede Kongerige og Polen. Det kan dog ændre sig fra år til år afhængigt af udviklingen i kvaliteten af de nationale og regionale kontrolsystemer. I 2013 blev der gennemført et samlet beløb på 636 mio. EUR.

For EGFL foretages finansielle korrektioner ved i den anden måned efter Kommissionens afgørelse om en finansiell korrektion at trække de pågældende beløb fra de månedlige betalinger, som Kommissionen yder til den berørte medlemsstat. For ELFUL betaler medlemsstaterne de finansielle korrektioner tilbage til EU-budgettet. I 2013 beløb de formålsbestemte indtægter fra de finansielle korrektioner vedrørende ELFUL sig til 212 mio. EUR med yderligere 18 mio. EUR til det midlertidige instrument for udvikling af landdistrikter (TRDI).

For at lette trykket på medlemsstaternes budgetter blev der indført en mulighed for, at korrektioner af en vis størrelse kunne betales i tre årlige afdrag på anmodning fra den berørte medlemsstat. Der er hidtil bevilget afdragsordninger for Bulgarien, Grækenland, Portugal, Rumænien, Spanien og Litauen.

Når der som følge af efterprøvende regnskabsafslutning konstateres eller kan konstateres uretmæssige betalinger, anmodes medlemsstaterne om at følge op på dem ved inddrivelse hos de endelige støttemodtagere. I 2013 beløb de uregelmæssige beløb, der blev inddrevet hos støttemodtagerne, sig til 94 mio. EUR for EGFL og 103 mio. EUR for udvikling af landdistrikter – se også afsnit **7.1**.

5.4.2 Forbedringer planlagt for perioden 2014-2020

Fokus på mere risikable udgifter

Som et resultat af den højere fejlforekomst, der er indberettet af Retten i DAS 2011 og DAS 2012, blev antallet af ELFUL-revisioner sat betydeligt op i 2013 (35) og igen i 2014 (45), hvilket var en fordobling i forhold til 2012 (23). En anden konsekvens er, at visse medlemsstater revideres hvert år, indtil alle alvorlige mangler er afhjulpet.

Revisionsstrategien for perioden 2014-2020 bygger på en skærpet risikoanalyse og et rullende treårigt program, som vil sikre en bedre dækning af den samlede udgift, især for at opnå en bedre revisionsdækning, og primært målrettet de alvorlige og/eller systemiske mangler i medlemsstaternes forvaltnings- og kontrolsystemer. Mere intensive revisionsaktiviteter vil fortsat blive gennemført i de mest risikobetonede områder ved hjælp af en systembaseret tilgang.

Intet skøn og færre faste korrektioner

Enhver identificeret risiko for EU-budgettet vil systematisk udløse en finansiell nettokorrektion, eftersom Kommissionen er retligt forpligtet til at udelukke enhver identificeret ulovlig udgift fra EU-finansiering. Finansielle nettokorrektioner vedrørende både EGFL og ELFUL reguleres af den nye horisontale forordning under den fælles landbrugspolitik, hvorefter proceduren strammes endnu mere, således at metoder og kriterier for fastsættelse af beløbet for de finansielle korrektioner nu er fastlagt i den delegerede retsakt.

Både finansforordningen og den nye horisontale forordning under den fælles landbrugspolitik rummer bestemmelser om rangordning af forskellige typer finansielle

nettokorrekktioner, hvoriblandt faste korrekktioner kun må bruges, hvis der ikke kan tilvejebringes beregnede eller ekstrapolerede korrekktioner ved en forholdsmæssig indsats.

Kortere efterprøvende regnskabsafslutning

Kommissionen vil fortsat bestræbe sig på at strømline hele proceduren. For det første redegøres der i den nye horisontale forordning under den fælles landbrugspolitik klart for arten, omfanget og rækkefølgen af de forskellige trin og for de forskellige former for finansielle korrekktioner. For det andet er formålet med en række bestemmelser i den delegerede retsakt (metode og kriterier for beregning af den finansielle korrekktion) og gennemførelsesretsakterne (nærmere oplysninger om den efterprøvende regnskabsafslutning med obligatoriske tidsfrister) at strømline reglerne yderligere og begrænse risikoen for unødvendige forsinkelser. For det tredje vil GD AGRI på dette mere solide grundlag øge sin overvågning af fremskridt i gennemførelsen af den efterprøvende regnskabsafslutning, for at sikre at fristerne overholdes fuldt ud.

Styrkelse af Kommissionens tilsynsfunktion

Den fælles landbrugspolitik reguleringsværktøjer er blevet forstærket til regnskabsperioden 2014-2020 i form af f.eks. et enkelt system til overvågning og evaluering af begge søjler, strømlining/fremskyndelse af den efterprøvende regnskabsafslutning, bedre definition af kriterier og metodologi for anvendelse af finansielle nettokorrekktioner samt indførelse af en ny model for det attesterende organs vished for de anmeldte udgifters lovlighed og formelle rigtighed på basis af repræsentative stikprøver.

Forenkede betalingsordninger

GD AGRI vil fortsat bestræbe sig på at finde årsagerne til fejlene (der blev nedsat en ad hoc-taskforce) og foreslå og tilskynde til i videst muligt omfang at benytte forenkede betalingsordninger, hvor risikoen for fejl er mindre.

5.4.3 Afbrydelser og suspensioner for den fælles landbrugspolitik vil blive rettet til efter Samhørighedsfondene

I henhold til den nye horisontale forordning under den fælles landbrugspolitik trådte der i 2014 en ny retlig ramme for afbrydelser og suspensioner af landbrugsmidler i kraft til styrkelse af Kommissionens beføjelser til at suspendere EU-finansiering i tilfælde, hvor der er konstateret risiko for uregelmæssige betalinger. Kommissionen kan således reducere eller suspendere månedlige (EGFL) eller mellemliggende (ELFUL) betalinger, hvor "*en eller flere nøglekomponenter i det pågældende nationale kontrolsystem ... [ikke]... findes eller... [ikke]... fungerer på grund af de konstaterede manglers alvorlige eller vedvarende karakter*" (eller der er lignende alvorlige mangler i systemet til inddrivelse af uretmæssige betalinger), og:

- manglerne enten har en vedvarende karakter og allerede har givet anledning til mindst to afgørelser om finansielle korrekktioner eller
- Kommissionen konkluderer, at den pågældende medlemsstat ikke er i stand til at gennemføre de nødvendige afhjælpende foranstaltninger i den nærmeste fremtid efter en handlingsplan med klare indikatorer for fremskridt, der skal fastlægges i samråd med Kommissionen.

For EGFL gælder ifølge de nye regler, at månedlige betalinger til medlemsstaterne kan fortsætte, indtil betingelserne for en suspensionsafgørelse er opfyldt, idet ordningen med månedsvis betaling ikke ville muliggøre en afbrydelsesprocedure. For ELFUL gælder imidlertid ifølge den nye forordning om fælles bestemmelser, at den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede (dvs. generaldirektøren) kan foretage en afbrydelse af

mellemliggende betalinger som et yderligere, hurtigt og reaktivt værktøj, hvis vedkommende er bekymret for betalingernes lovlighed og formelle rigtighed.

Kombinationen af præventive foranstaltninger (afbrydelse vedrørende ELFUL og suspension for begge fonde) og finansielle nettokorrekationer vil sætte Kommissionen i stand til at handle umiddelbart og effektivt og beskytte EU-budgettet, idet der ikke vil blive gennemført nye betalinger, eller betalingerne vil blive nedbragt til niveauet for den skønnede risiko under suspensionen, og idet uregelmæssige betalinger, der allerede er foretaget, vil blive dækket fuldt ud via de finansielle nettokorrekationer.

5.5. Samhørighed

5.5.1 Situationen frem til 2013

På grund af den retlige ramme under samhørighedspolitikken var finansielle nettokorrekationer, der medfører tilbagebetaling til EU-budgettet af tidligere udbetalte beløb, generelt undtagelsen. Som det imidlertid fremgår af tabel **5.2**, blev der i 2013 foretaget finansielle korrekationer og inddrivelses hos medlemsstaterne for 570 mio. EUR, som blev behandlet som formålsbestemte indtægter i henhold til samhørighedspolitikken. Der er her tale om en stor stigning i forhold til 2012 (63 mio. EUR), som skyldes en række faktorer.

For **ESF** beløb de ved indtægtsordre gennemførte finansielle korrekationer sig i 2013 til 282 mio. EUR. Der blev foretaget flere inddrivelses i 2013, primært på grund af afslutningen af 1994-1999-programmerne (153 mio. EUR) og de mest komplekse programmer vedrørende Spanien i perioden 2000-2006 (82 mio. EUR).

For **EFRU** steg tilbagebetalingerne for 1994-1999 fra medlemsstaterne fra ca. 0,5 mio. EUR i 2012 til 22 mio. EUR i 2013, primært på grund af afslutningen af en række gamle udestående programmer for Italien (14,6 mio. EUR) og Belgien (7,5 mio. EUR). For EFRU steg de indberettede beløb for 2000-2006 fra 34 mio. EUR i 2012 til 170 mio. EUR i 2013, primært på grund af afslutningen af EFRU-programmer for Italien (82 mio. EUR) og Spanien (80 mio. EUR).

De resterende beløb vedrører EUGFL, Udviklingssektionen, og FIUF/EFF.

5.5.2 Forbedringer planlagt for perioden 2014-2020

Der indføres en væsentlig forandring i programmeringsperioden 2014-2020, idet Kommissionen ifølge visse betingelser fastlagt i artikel 145, stk. 6, i forordningen om fælles bestemmelser skal vedtage en afgørelse om anvendelse af en finansiell nettokorrektion. I sådanne tilfælde fjernes den nugældende mulighed for, at medlemsstaten kan acceptere korrektionen og genbruge det pågældende EU-beløb, mens finansielle nettokorrekationer kun blev anvendt i undtagelsestilfælde før perioden 2014-2020 under samhørighedspolitikken.

For det første vil pligten til at pålægge finansielle nettokorrekationer i 2014-2020-perioden derfor medføre et yderligere incitament for medlemsstaterne til at forbedre deres forvaltnings- og kontrolsystemer endnu mere, eftersom disse korrekationer vil nedbringe de midler, der er øremærket en bestemt medlemsstat, når man ved EU-revision finder alvorlige mangler, der ikke hidtil har været påvist, indberettet eller afhjulpes af medlemsstaten.

For det andet vil medlemsstaterne med de nye finansielle kontrolprocedurer i 2014-2020-perioden have et stærkt incitament til at udføre rettidige, effektive og solide kontroller, herunder forvaltningskontroller og revisioner, før attesteringen af de årlige programregnskaber. Når programmyndighederne udarbejder regnskaberne, forvaltningserklæringen og revisionserklæringen, bør de opnå en rimelig vished gennem

sådanne kontrolprocedurer for, at alle materielle uregelmæssigheder er blevet afhjulpet, og at eventuelle alvorlige mangler hvor som helst i forvaltnings- og kontrolsystemerne er afhjulpet eller under afhjælpning. Revisionsmyndighederne vil spille en større rolle for fremlæggelsen af revisionserklæringer hvert år for hvert program, idet deres revisionserklæringer vil blive baseret på årlige restrisici for fejl i de udgifter, der indgår i regnskaberne efter korrektioner af udgifter, som er attesteret i regnskaberne af attesteringsmyndighederne, baseret på alle revisioner og kontroller før afslutningen af regnskaberne. Resterende fejlforekomster, som medlemsstaterne indberetter, vil blive vurderet og valideret af Kommissionens GD'er, når disse udarbejder deres årlige aktivitetsrapporter.

Inden for den nye finansforvaltningscyklus er den 15. februar efter hvert regnskabsår¹¹ fristen for anvendelse af den nye bestemmelse om finansielle nettokorrektioner vedrørende udgifter i det foregående regnskabsår. Inden den dato skal medlemsstaterne forelægge Kommissionen programmets regnskaber, forvaltningserklæring, revisionserklæring og tilhørende rapporter. Det betyder, at alt nationalt kontrol- og verificeringsarbejde skal være afsluttet, således at medlemsstaterne kan attestere lovligheden og den formelle rigtighed af de udgifter, der indgår i deres årsregnskaber.

Finansielle korrektioner for uregelmæssigheder/mangler, der er konstateret før 15. februar hvert år

Reglerne for programmeringsperioden 2014-2020 om finansielle korrektioner af uregelmæssigheder, der konstateres før den 15. februar hvert år, er de samme som for perioden 2007-2013. Formålet er at opretholde medlemsstaternes incitament til selv at påvise og korrigere uregelmæssighederne og dermed udelukke uregelmæssige beløb fra de udgifter, som de anmelder til Kommissionen, for at undgå tab af EU-midler. Uregelmæssige udgifter, der påvises ved nationale kontroller eller revisioner, skal trækkes ud af regnskaberne, inden disse forelægges Kommissionen senest den 15. februar hvert år. Når medlemsstaten har gjort dette, vil den kunne genbruge de således korrigerede beløb til nye støtteberettigede aktiviteter under programmet i lighed med programmeringsperioden 2007-2013.

I tilfælde af EU-revisioner, der foretages af udgifter, førend de attesterede regnskaber forelægges Kommissionen, og hvorved man har fundet uregelmæssigheder, der kræver finansielle korrektioner, er der to mulige scenarier i lighed med indeværende periode:

- 1) Hvis medlemsstaten er enig i den finansielle korrektion og foretager det fornødne, vil den kunne genbruge det korrigerede beløb til nye støtteberettigede aktiviteter (artikel 145, stk. 4, i forordningen om fælles bestemmelser).
- 2) Hvis medlemsstaten er uenig, vil Kommissionen vedtage en afgørelse om finansielle korrektioner efter en kontradiktorisk procedure, som er beskrevet i artikel 145 i forordningen om fælles bestemmelser. Den finansielle korrektion vil altid være en nettokorrektion, og bevillingen til programmet og medlemsstaten vil blive nedsat tilsvarende. Medlemsstaten vil ikke kunne genbruge dette beløb.

Kommissionens vurdering af lovligheden og den formelle rigtighed på grundlag af regnskaber, revisionserklæring og ledsagende dokumenter indsendt inden den 15. februar hvert år

Indførelsen af den nye bestemmelse om årlig rapportering fra medlemsstaterne og om finansielle nettokorrektioner indebærer ændringer i måden, hvorpå Kommissionen vil varetage sine opgaver. Kommissionen vil gennemgå og bedømme revisionserklæringerne (elementer vedrørende systemernes funktion og lovlighed og formelle rigtighed) og de

¹¹ Denne frist kan forlænges til den 1. marts i usædvanlige tilfælde på anmodning fra medlemsstaten, jf. finansforordningens artikel 59, stk. 5.

årlige kontrolrapporter, herunder de indberettede fejlforekomster, samt forvaltningserklæringer og årlige sammendrag inden tre måneder efter modtagelsen af disse dokumenter senest den 15. februar. Kommissionen vil på dette grundlag foretage sin risikovurdering og fastlægge sin revisionsplan med angivelse af de fornødne risikobaserede revisioner, der er målrettet de udvalgte højrisikoprogrammer.

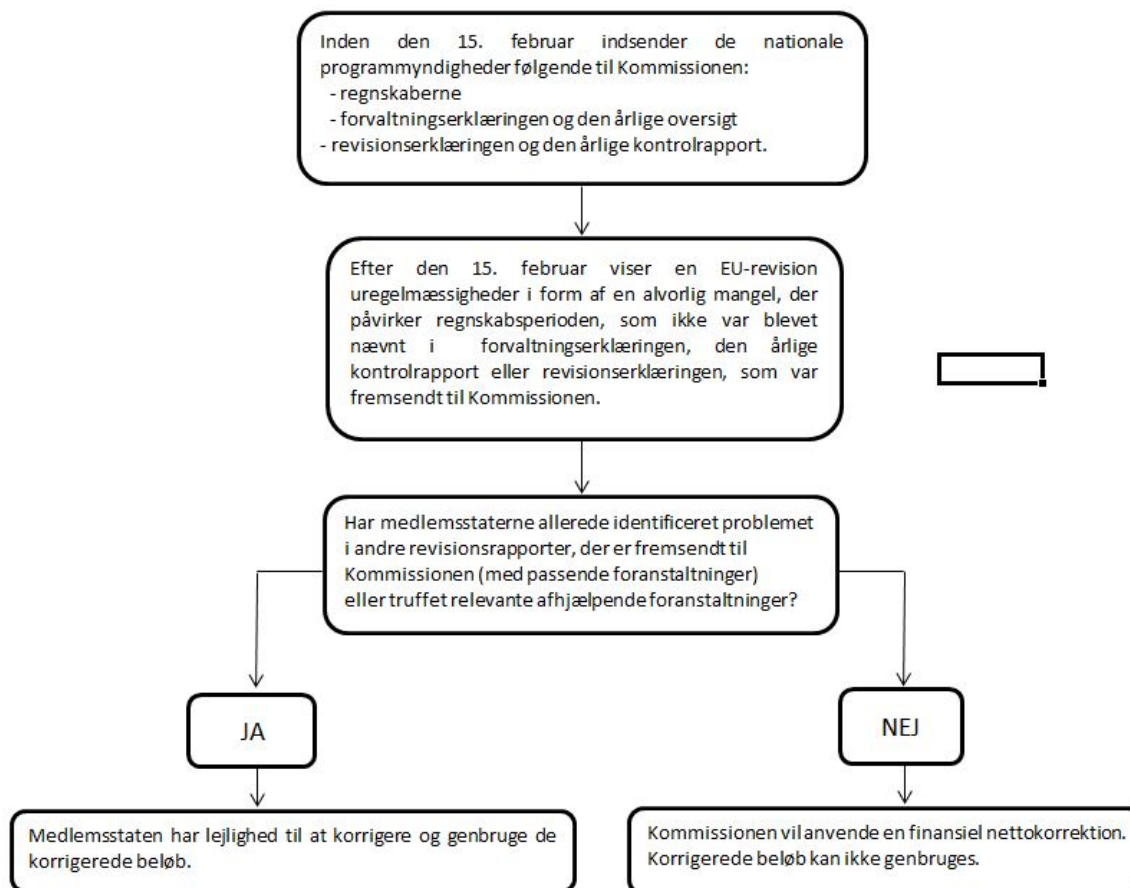
Kommissionen vil foretage sine risikobaserede revisioner inden udgangen af det kalenderår, hvori medlemsstaten indsendte revisionserklæringerne, forvaltningserklæringerne og tilhørende dokumenter. Den vil ved hjælp af skrivebordsrevisioner, kontroller på stedet og gentagelse af udvalgte nationale revisioner, herunder på aktivitetsniveau, undersøge, om de indberettede oplysninger er pålidelige og derfor udgør et tilstrækkeligt grundlag for at opnå vished for lovlighed og formel rigtighed. Revisionsprogrammer med en væsentlig virkning for Kommissionens betalinger til den pågældende fond i regnskabsåret vil blive prioriteret. Medlemsstaternes myndigheders hidtidige indsats vil også blive taget i betragtning i de risikobaserede kriterier for revisionsprioriteringen.

Identifikation under EU-revisioner af uregelmæssigheder, der tyder på en alvorlig mangel, efter den 15. februar hvert år

Hvis der ved EU-revisioner udført af Kommissionen inkl. OLAF eller Revisionsretten efter den 15. februar hvert år, findes uregelmæssigheder, der tyder på en alvorlig mangel, som påvirker det pågældende regnskabsår, har Kommissionen pligt til at vedtage en formel afgørelse om at anvende en finansiel korrektion, hvis betingelserne ifølge i forordningen er opfyldt. Kommissionen har ingen skønsmæssige i sagen. Den deraf følgende finansielle korrektion vil altid være en nettokorrektion. Dette betyder, at programbevillingen og den samlede bevilling til den pågældende medlemsstat automatisk reduceres med korrektionsbeløbet, selv om medlemsstaten under den kontradiktoriske procedure accepterer revisionsresultaterne og bifalder den finansielle korrektion. Som følge heraf er det ikke muligt for den berørte medlemsstat at genbruge det beløb, der var genstand for en sådan finansiel nettokorrektion, i et andet program.

Betingelserne i forordningen, hvorefter Kommissionen har pligt til at anvende finansielle nettokorrekationer, er følgende:

- De uregelmæssigheder, som opdages i EU-revisionerne, afslører en alvorlig mangel, der berører en regnskabsperiode, som medlemsstaten har afgivet en forvaltningserklæring og en revisionserklæring om, uden at problemet blev nævnt deri.
- Efter den 15. februar og før EU-revisionens afsløring har medlemsstaten ikke nævnt problemet i andre revisionsrapporter, som den har forelagt Kommissionen (med de egnede foranstaltninger), eller den har ikke truffet passende afhjælpende foranstaltninger.

Når betingelserne for en finansiel nettokorrektion er opfyldt, vil medlemsstaten have ret til at fremføre sine bemærkninger inden for to måneder¹² og fremlægge enhver yderligere revisionsdokumentation i en høring, førend afgørelsen om den finansielle korrektion vedtages af Kommissionen. Endelig skal Kommissionen, uafhængigt af om medlemsstaten i sidste ende accepterer Kommissionens holdning til den krævede finansielle korrektion, vedtage en formel afgørelse inden seks måneder fra høringen af medlemsstaten.

I henhold til forordningen om fælles bestemmelser har Kommissionen beføjelse til i en delegeret retsakt at fastlægge detaljerede regler om kriterierne for vurderingen af forvaltnings- og kontrolsystemernes kvalitet, herunder de primære typer af alvorlige mangler, kriterierne for fastsættelse af i hvilket omfang der skal anvendes finansielle korrektioner, og kriterierne for at anvende faste eller ekstrapolerede finansielle korrektioner. Den delegerede retsakt, der blev vedtaget den 3. marts 2014 (Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 480/2014), bygger på rammen for vurdering af de centrale krav til forvaltnings- og kontrolsystemer og for fastsættelse af niveauet for faste korrektioner. Kommissionen har derfor et stærkere retsgrundlag end i indeværende programmeringsperiode, hvor der indgik lignende elementer i en ikkebindende vejledende note. Desuden vil kriterierne for vurderingen af og niveauet for faste korrektioner være kendt på forhånd af alle programmets interessenter.

Tilgangen ifølge den delegerede retsakt er, at Kommissionen vil konkludere på, om der forekommer en alvorlig mangel, ud fra sin vurdering af de centrale krav til systemet, når mindst et af de vigtigste centrale systemkrav eller to af de øvrige centrale systemkrav

¹² Medlemsstaten får yderligere to måneders frist i tilfælde af forslag om ekstrapoleret eller fast korrektion til at påvise, at det faktiske omfang af uregelmæssigheden er mindre end det, som Kommissionen har vurderet.

anses for at være kun delvist eller slet ikke opfyldt. I sådanne tilfælde vil Kommissionen anvende en fast finansiel korrektion, medmindre medlemsstaten inden fire måneder kan tilvejebringe et mere præcist skøn over risikoen ved hjælp af revisionen af en passende og repræsentativ stikprøve af den berørte udgift som grundlag for en ekstrapoleret korrektion.

De faste korrektionssatser, der allerede er anvendt i tidligere programmeringsperioder, fastholdes, dvs. 5 %, 10 %, 25 % og 100 %. Denne tilgang er blevet bekræftet af Domstolens retspraksis. Ikke desto mindre skal der i henhold til forordningen om fælles bestemmelser ved afgørelsen om at anvende et givet omfang af finansiel korrektion tages hensyn til proportionalitet og til restrisikoen for EU-budgettet. Derfor skal Kommissionen, når anvendelsen af en fast korrektion, der er fastsat i overensstemmelse med den delegerede retsakt, ville være uforholdsmæssig, anvende en nedsat sats for den faste korrektion.

Øget korrektionsgrad for gentagne mangler

Til tilfælde, hvor den samme mangel konstateres igen ved EU-revisioner trods en tidligere finansiel korrektion, har Kommissionen indsat en bestemmelse i den delegerede retsakt, der gør det muligt at anvende en højere korrektionssats end ved den første finansielle korrektion. Dette er et klart budskab til medlemsstaterne om, at de skal sikre en hurtig og permanent tilretning af deres forvaltnings- og kontrolsystemer, når der er fundet en alvorlig mangel.

Andre foranstaltninger, der allerede er i kraft, vil fortsat blive anvendt

De to nye muligheder, der findes i den styrkede retlige ramme for 2014-2020 som ovenfor beskrevet, dvs. muligheden for at pålægge finansielle nettokorrekationer og indførelsen af den årlige vishedspakke, vil blive føjet til fortsættelsen af den eksisterende strenge politik for afbrydelser og suspensioner og den stærke tilskyndelse til at udnytte alle forenklingsmuligheder. Dette bør udløse en yderligere forbedring af gennemførelsen af samhørighedspolitikken i den nye programmeringsperiode.

6. FOREBYGGENDE FORANSTALTNINGER

6.1. Landbrug

Til at beskytte EU-budgettet på landbrugsområdet gør Kommissionen en korrigerende indsats via finansielle nettokorrekationer, og medlemsstaterne har på deres side indført strukturer og procedurer. Som forklaret i afsnit **5.4.3** ovenfor træder en ny retlig ramme for afbrydelser og suspension af landbrugsmidler i kraft i 2014 i henhold til den nye horisontale forordning under den fælles landbrugspolitik.

Endvidere er der på medlemsstatsplan oprettet følgende obligatoriske administrative strukturer:

- Forvaltning og kontrol af udgifter betroes de dedikerede betalingsorganer, som skal akkrediteres af medlemsstaterne, før de kan sættes i drift, på grundlag af et omfattende sæt af akkrediteringskriterier, der er fastlagt i EU-retten. Betalingsorganernes overholdelse af disse kriterier er genstand for en detaljeret gennemgang, som udføres af et eksternt revisionsorgan, samt for en national kompetent myndigheds konstante tilsyn, og der findes klare procedurer for, hvordan ethvert problem håndteres og afhjælpes.
- Desuden skal chefen for det enkelte betalingsorgan fremlægge en årlig revisionserklæring, som bekræfter, at betalingsorganets årsregnskaber er fuldstændige, nøjagtige og retvisende, og at de bagvedliggende transaktioner er lovlige og formelt rigtige. Sådanne revisionserklæringer kontrolleres af et

uafhængigt revisionsorgan, som anmodes om at afgive en erklæring herom. For de medlemsstater, der kun har et enkelt betalingsorgan, udgør denne revisionserklæring, som afgives af chefen for betalingsorganet, sammen med revisionsorganets godkendelse og udtalelse pr. definition den "årlige oversigt", som der henvises til i finansforordningens artikel 59, stk. 5, litra b).

Medlemsstaterne skal indføre systemer for forudgående kontrol og afskrækkende sanktioner:

- For hver støtteordning, der finansieres af EGFL eller ELFUL, udføres forudgående administrativ kontrol og kontroller på stedet, og der anvendes afskrækkende sanktioner over for støttemodtageren i tilfælde af manglende overholdelse. Disse kontrolsystemer skal anvendes af betalingsorganet og omfatter såvel fælles træk som særregler, der er skræddersyet til hver støtteordnings særlige træk. De er udformet til udførelse af udtømmende forudgående administrative kontroller af samtlige støtteansøgninger, krydstjek med andre databaser, hvor det er relevant, samt kontroller på stedet af udbetalte forskud foretaget i en stikprøve af transaktioner, der dækker mellem 1 og 100 % af befolkningen, afhængigt af risikoen ved den pågældende ordning. Påvises der ved kontrollen på stedet et stort antal uregelmæssigheder, skal der foretages yderligere kontrol.
- I denne sammenhæng er det vigtigste system IACS, som dækkede 92 % af EGFL-udgifterne i regnskabsåret 2013 (91,4 % i 2012). I videst muligt omfang bruges IACS også til at forvalte og kontrollere foranstaltninger til udvikling af landdistrikter vedrørende parceller eller besætninger, som udgjorde 44,7 % af ELFUL-betalingerne i 2013. For begge fonde dækkes IACS 81,4 % af de samlede udgifter i 2013.
- I lovgivningen fastlægges, at medlemsstaterne skal fremsende en detaljeret rapport til Kommissionen om de kontroller, de har foretaget, og om de sanktioner, de har anvendt. Rapporteringssystemet muliggør for de største støtteordninger en beregning af den fejlforekomst, som medlemsstaterne konstaterer hos støttemodtagerne. Nøjagtigheden af de statistiske oplysninger, der indberettes, og kvaliteten af de underliggende kontroller på stedet kontrolleres og valideres også af revisionsorganer vedrørende direkte støtte og foranstaltninger til udvikling af landdistrikter.

Sidstnævnte rapporter fra medlemsstaterne afdækker den præventive effekt af de udførte forudgående administrative kontroller og kontroller på stedet:

Tabel 6.1: Medlemsstaternes egne korrektioner anvendt før udbetalinger til støttemodtagerne

mio. EUR

Medlemsstat	EGFL Markedsforanstaltninger	EGFL Direkte betalinger	ELFUL	I alt 2013
Belgien	0,33	1,00	0,81	2,14
Bulgarien	2,14	9,31	5,60	17,05
Tjekkiet	0,70	0,23	1,34	2,27
Danmark	0,12	1,35	0,78	2,25
Tyskland	4,26	5,52	7,57	17,35
Estland	0,03	0,40	1,94	2,37
Irland	0,00	1,73	0,79	2,52
Grækenland	0,24	6,03	3,53	9,80
Spanien	23,75	4,03	19,37	47,15
Frankrig	19,13	2,90	3,79	25,82
Kroatien	0,00	0,00	0,00	0,00
Italien	1,93	18,38	7,58	27,89
Cypern	0,00	0,64	0,22	0,86
Letland	0,00	1,78	1,92	3,70
Litauen	0,07	0,78	3,00	3,85
Luxembourg	0,00	0,04	0,09	0,13
Ungarn	4,02	6,43	5,08	15,52
Malta	0,02	0,01	0,08	0,11
Nederlandene	21,76	0,56	2,26	24,57
Østrig	0,78	0,80	3,49	5,07
Polen	10,23	8,40	12,67	31,30
Portugal	0,44	0,92	5,46	6,82
Rumænien	2,67	6,70	9,81	19,17
Slovenien	0,66	0,15	1,12	1,93
Slovakiet	0,18	1,94	1,15	3,27
Finland	0,01	0,44	0,86	1,31
Sverige	0,68	1,28	1,80	3,77
Det Forenede Kongerige	0,00	2,52	3,39	5,90
I alt	94,14	84,28	105,48	283,90

6.2. Samhørighed

Ud over ovennævnte korrektionsmekanismer anvender Kommissionen en række forebyggende mekanismer til at beskytte EU-budgettet, når den bliver klar over de potentielle mangler, før den foretager betalinger til medlemsstaterne. Disse er særlig værdifulde for forbedringen af kontrolsystemerne i medlemsstaterne og dermed nedbringelsen af behovet for fremtidige finansielle korrektioner foretaget af Kommissionen.

I overensstemmelse med artikel 91 og 92 i forordning 1083/2006 om programmeringsperioden 2007-2013 under samhørighedspolitikken og i tillæg til finansielle korrektioner og inddrivelses kan Kommissionen:

- **afbryde** betalingsfristen i højst seks måneder for programmerne for 2007-2013, hvis:
 - a) der er tegn på en alvorlig mangel i den pågældende medlemsstats forvaltnings- og kontrolsystemer, eller
 - b) Kommissionens tjenestegrene er nødt til at foretage supplerende kontrol som følge af oplysninger om, at der til udgifterne i en godkendt udgiftsoversigt knytter sig en alvorlig uregelmæssighed, som ikke er korrigeret

– **suspendere** en mellemliggende betaling til en medlemsstat eller en del deraf for 2007-2013 i følgende tre tilfælde:

- når der er tegn på alvorlige mangler i forvaltnings- og kontrolsystemet for programmet, og medlemsstaten ikke har truffet de nødvendige korrigerende foranstaltninger
- når der til udgifterne i en godkendt udgiftsoversigt knytter sig en alvorlig uregelmæssighed, der ikke er korrigeret
- Når en medlemsstat i alvorlig grad forsømmer sine forvaltnings- og kontrolforpligtelser. Når medlemsstaten ikke træffer de nødvendige foranstaltninger, kan Kommissionen pålægge en finansiel korrektion.

Tabel 6.2: Afbrydelser

mio. EUR

Fond	Samhørighedspolitikken: programmeringsperioden 2007-2013							
	I alt åbne sager pr. 31.12.2012		Nye sager 2013		Lukkede sager i 2013		I alt åbne sager pr. 31.12.2013	
	Antal sager	Beløb	Antal sager	Beløb	Antal sager	Beløb	Antal sager	Beløb
EFRU og Samhørighedsfonden	38	1 638	220	4 242	157	4 272	101	1 608
ESF	15	181	25	349	20	258	20	272
EFF	30	108	20	339	40	350	10	97
I alt	83	1 927	265	4 930	217	4 880	131	1 977

Overstående tabel viser udviklingen i sager om afbrydelse både i antal og beløb for henholdsvis EFRU, Samhørighedsfonden, ESF og EFF. Åbningsbalancen omfatter alle sager, der ikke er afsluttet ved udgangen af 2012, uanset hvilket år afbrydelsen blev meddelt medlemsstaten. De ny sager henviser kun til de afbrydelser, der blev meddelt i 2013. De lukkede sager omfatter sager, for hvilke betalingen af godtgørelseskrav blev genoptaget i 2013, uanset hvilket år afbrydelsen trådte i kraft. De sager, der fortsat er åbne ultimo 2013, omfatter afbrydelser, der stadig er aktive pr. 31. december 2013, dvs. at betalingsfristen for godtgørelseskrav fortsat er afbrudt i forventning om, at den berørte medlemsstat iværksætter korrigerende foranstaltninger.

Suspensioner

Vedrørende **EFRU** og **Samhørighedsfonden** og de to suspensionsafgørelser, der stadig er i kraft ultimo 2012, blev der i 2013 vedtaget en afgørelse om at ophæve suspensionen for Tyskland. Suspensionsafgørelsen vedrørende Italien forbliver dog gældende ved udgangen af 2013. I 2013 blev der vedtaget fire nye suspensionsafgørelser: De tre vedrørende Spanien var stadig i kraft ved årets udgang; den fjerde vedrørende Estland blev ophævet før årets udgang. Det skal bemærkes, at to nye suspensionsafgørelser blev vedtaget i januar 2014, begge vedrørende programmer i Spanien. Vedrørende **ESF** blev der vedtaget to suspensionsafgørelser i 2012, som stadig er i kraft ved udgangen af 2012. Suspensionen blev ophævet i 2013 for Tjekkiet, men den var fortsat gældende i 2013 for Slovakiet. I 2013 blev der vedtaget 11 suspensionsafgørelser. Alle på nær én (Tyskland) var stadig i kraft ved årets udgang (Belgien, Tjekkiet, Spanien, Frankrig, Italien, Slovakiet og Det Forenede Kongerige). En enkelt suspensionsafgørelse vedtaget i 2011 var stadig gældende ved årets udgang (Frankrig). Der blev ikke truffet nogen afgørelser om suspension i forbindelse med **EFF** i 2013.

FORHOLDSREGLER MOD SVIG

Når der forekommer svig, vækker det betydelig opmærksomhed og ødelægger EU's omdømme. I denne henseende tog GD'erne under samhørighedspolitikken i 2013/2014 et vigtigt initiativ i form af en konference for alle medlemsstater i december 2013 om foranstaltninger til bekæmpelse af svig. Denne blev fulgt af en række konferencer i Grækenland, Rumænien, Bulgarien, Tjekkiet, Slovakiet, Italien og Kroatien, mens der er planlagt endnu en række (Slovenien, Spanien, Polen, Litauen, Letland og Estland). Desuden fremlagde Kommissionen en særlig vejledning til støtte for medlemsstaternes

risikovurdering af svig og udviklede et skræddersyet IT-værktøj for at hjælpe dem med at målrette indsatsen mod svig mod højrisikoprojekter. Disse tiltag er i overensstemmelse med det øgede ansvar, der lægges på medlemsstaterne som følge af den nye forordning om samhørighedspolitikken (artikel 125, stk. 4, litra c)), hvorefter de skal "indføre effektive og proportionale foranstaltninger til bekæmpelse af svig under hensyntagen til de identificerede risici".

7. KORRIGERENDE FORANSTALTNINGER TRUFFET AF MEDLEMSSTATERNE PÅ EGET INITIATIV

7.1. Landbrug

I overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1290/2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (erstattet af forordning nr. 1306/2013) skal medlemsstaterne inddrive beløb, der er tabt som følge af konstaterede uregelmæssige betalinger, og tilbagebetale disse til EU-budgettet. Disse inddrivelsesprocedurer er i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet de berørte medlemsstaters fulde ansvar og dermed genstand for disses nationale retslige procedurer.

Tabel 7.1: Beløb inddrevet hos slutmodtagerne og tilbagebetalt til EU-budgettet i 2013 efter medlemsstaternes egne kontroller

mio. EUR

Medlemsstat	EGFL	ELFUL	I alt 2013
Belgien	1,57	1,30	2,88
Bulgarien	0,01	1,61	1,62
Tjekkiet	0,06	2,02	2,08
Danmark	0,77	0,59	1,36
Tyskland	6,52	7,97	14,49
Estland	0,05	1,67	1,71
Irland	2,71	1,54	4,25
Grækenland	1,98	0,67	2,65
Spanien	11,74	2,75	14,49
Frankrig	13,72	2,08	15,80
Kroatien	-	-	-
Italien	9,16	3,55	12,71
Cypern	0,41	0,59	1,00
Letland	0,27	0,56	0,83
Litauen	0,45	0,62	1,07
Luxembourg	0,04	0,03	0,07
Ungarn	2,14	9,25	11,39
Malta	0,00	0,11	0,11
Nederlandene	5,89	0,85	6,74
Østrig	3,76	11,95	15,70
Polen	10,26	11,30	21,56
Portugal	5,07	4,90	9,96
Rumænien	3,79	28,69	32,48
Slovenien	0,61	0,51	1,12
Slovakiet	0,09	0,83	0,92
Finland	2,64	1,07	3,71
Sverige	5,15	1,13	6,28
Det Forenede Kongerige	5,42	4,60	10,02
I alt	94,31	102,71	197,02

7.2. Samhørighed

Under delt forvaltning er det medlemsstaternes primære forpligtelse at forebygge og afsløre uregelmæssigheder, hvorfor de gør en stor indsats og afsætter midler til at

foretage finansielle korrektioner og inddrive uretmæssige beløb fra støttemodtagerne. De udfører desuden således forvaltningsverificeringer, kontroller og revisioner i første instans ud over dem, der udføres af Kommissionen, og som er præciseret ovenfor. I henhold til bestemmelserne for den nuværende programmeringsperiode skal medlemsstaterne årligt aflægge rapport til Kommissionen om korrektioner hidrørende fra alle udførte kontroller. Et sådant krav blev også indført for perioden 2007-2013, og Kommissionen udfører risikobaserede revisioner for at afprøve pålideligheden af disse tal som led i sin vishedsproces.

De kumulative korrektioner, der blev gennemført indtil udgangen af 2013 som følge af kontroller foretaget af medlemsstaterne inden for rammerne af samhørighedspolitikken for programmeringsperiode 2007-2013, er anført nedenfor. Disse beløb kommer oveni og vedrører ikke de korrektioner, som Kommissionen kumulativt har rapporteret om i det foregående.

Tabel 7.2: Kumulative korrektioner ved udgangen af 2013, der er indberettet af medlemsstaterne inden for rammerne af samhørighedspolitikken for perioden 2007-2013

mio. EUR

Medlemsstat	EFRU/SF	ESF	EFF	I alt 2013
Belgien	3	9	0	12
Bulgarien	13	3	0	16
Tjekkiet	201	0	0	201
Danmark	1	0	1	1
Tyskland	458	100	0	558
Estland	-	0	0	1
Irland	0	5	0	5
Grækenland	115	14	0	130
Spanien	256	91	20	367
Frankrig	84	57	1	142
Kroatien	0	-	-	0
Italien	208	36	3	247
Cypern	1	1	0	1
Letland	33	2	1	37
Litauen	11	0	0	11
Luxembourg	-	1	0	1
Ungarn	55	0	0	55
Malta	1	0	0	1
Nederlandene	6	3	0	9
Østrig	6	2	0	8
Polen	392	0	1	392
Portugal	85	38	1	124
Rumænien	111	0	4	115
Slovenien	2	6	0	7
Slovakiet	54	4	0	59
Finland	1	0	1	2
Sverige	3	1	1	5
Det Forenede Kongerige	76	21	2	99
Grænseoverskridende	16			16
GENNEMFØRT I ALT	2 191	396	35	2 622

Det understreges, at Kommissionen har valgt en forsigtig tilgang på grund af visse svagheder i medlemsstaternes tal, for at sikre at ovenstående beløb ikke er for højt sat, så i realiteten kan nogle af dem være højere. Dette har dog ingen indvirkning på

pålideligheden af Kommissionens egne tal. De pågældende beløb er meget betydelige, og når de lægges til resultaterne af Kommissionens arbejde, giver de et meget klart billede af, hvor vellykkede begge parter kontroller har været.

8. ANDRE INDDRIVELSER

8.1. Inddrivelse af forfinansieringsmidler

En anden vigtig kontrol, som Kommissionen foretager, og som ikke er omfattet af nogen af ovennævnte mekanismer, er inddrivelsen af uudnyttede (dvs. ikkeanvendte) forfinansieringsmidler. Når en støttemodtager ikke har udnyttet (anvendt) de forskud, der er modtaget fra EU, til støtteberettigede udgifter, udsteder Kommissionen en indtægtsordre med henblik på tilbagebetaling af midlerne til EU-budgettet. Denne procedure er et vigtigt led i EU's kontrolsystem til sikring af, at støttemodtageren ikke beholder et overskydende beløb uden relevant udgiftsbelæg, og bidrager dermed til at beskytte EU-budgettet. Beløbene er resultatet af Kommissionens udstedelse af en indtægtsordre og registreres som sådanne i regnskabssystemet. Nedennævnte inddrivelse af uudnyttede forfinansieringsmidler bør ikke forveksles med inddrevne uregelmæssige udgifter. Såfremt Kommissionens tjenestegrene afdækker og inddriver sådanne udgifter i forbindelse med udbetalte forfinansieringsmidler, medtages disse i de normale finansielle korrektions- eller inddrivelsesprocesser, som er beskrevet ovenfor.

Tabel 8.1: Inddrivelse af forfinansieringsmidler

	<i>mio. EUR</i>
	2013
Landbrug:	
EGFL	0
Udvikling af landdistrikter	0
Samhørighedspolitikken:	
EFRU	68
Samhørighedsfonden	4
ESF	53
FIUF/EFF	7
EUGFL, Udviklingssektionen	3
Interne politikområder	208
Eksterne politikområder	91
Forvaltning	1
Inddrevne forfinansieringsmidler i alt	435

8.2. Inddrivelser i forbindelse med egne indtægter

For at give et fuldstændigt billede af alle de redskaber, Kommissionen anvender for at beskytte EU-budgettet, er det også nødvendigt at se på de inddrivelser, der foretages på området egne indtægter. Egne indtægter er hovedelementet i EU's driftsindtægter, og derfor finansieres størstedelen af udgifterne hermed. Kommissionen foretager kontroller på stedet for at forvisse sig om, at de korrekte beløb sendes videre til EU-budgettet. Beløbene kan også revideres som led i Revisionsrettens årlige revisionsproces. I 2013 blev der inddrevet følgende beløb:

Tabel 8.2: Inddrivelser i forbindelse med egne indtægter

mio. EUR

	2013
Inddrevne beløb:	
- Hovedstol	22
- Rente	21
Inddrevet i alt	43